

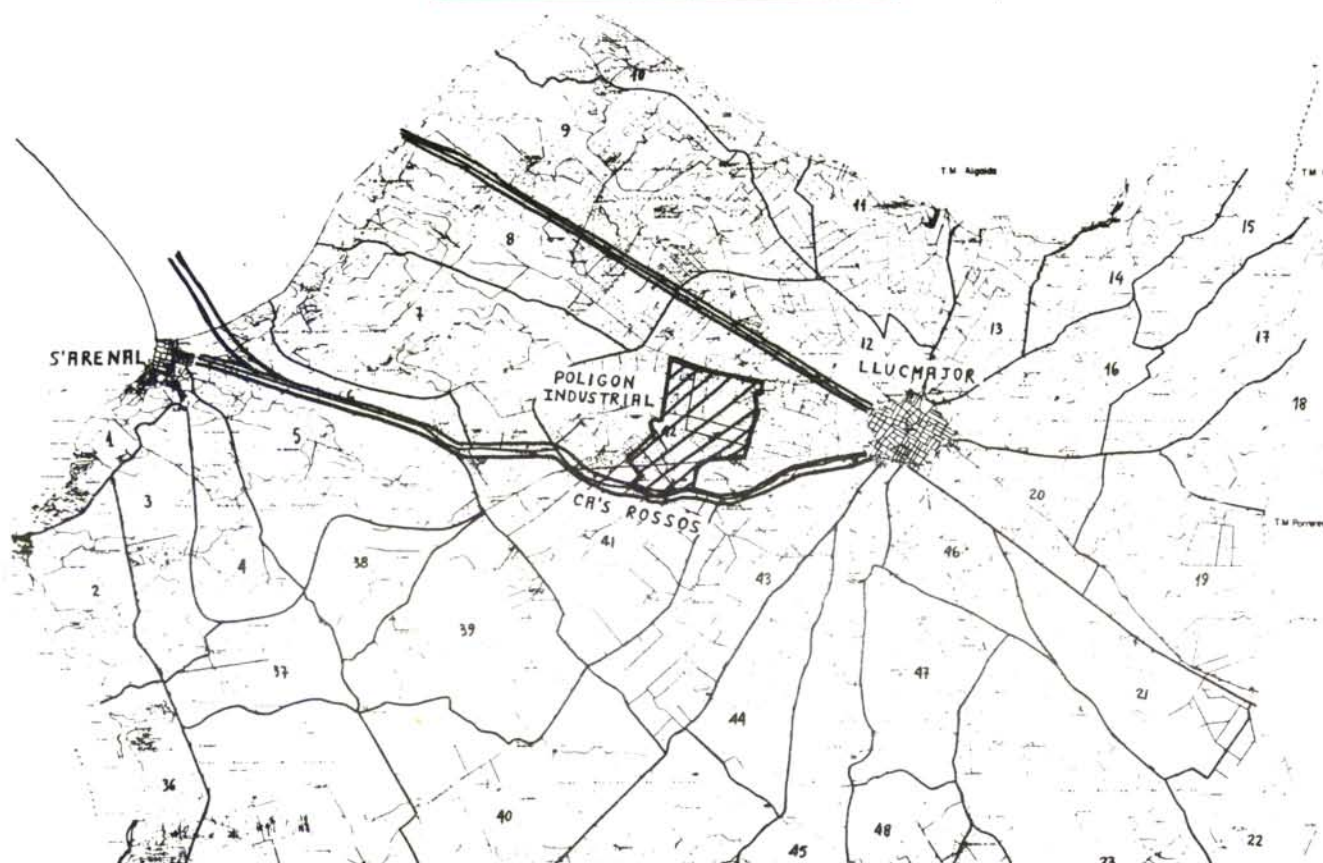
LLUCHMAJOR

Número 73 - Novembre 87

de pinte en ample

Preu: 90 pts.

El Polígon Industrial, una assignatura pendent

Els problemes dels taxistes, la destitució d'en J. Rabasco i l'aprovació de les normes que regiran l'Ajuntament en matèria de normalització lingüística feren que els assistents a l'acte no cabessin a la Sala.

SUPER DERESA

III ANIVERSARI
del 14 al 23 de novembre

ALIMENTACIO.

Farina Nomen 1 kg.	79 pts.
Pasta de sopa Nomen 1/4	30 pts.
Foie-gras Apis Pack. 4	142 pts.
Melicotons Molinera 1 kg.	124 pts.
Espàrecs Molinera Fiesta	169 pts.
Danone sabors Pack. 4	96 pts.
Cafè Mallorca 100 grs.	61 pts.

ALIMENTACIO PER ANIMALS

PAL 1 kg.	199 pts.
Dog Menú 4 kgs.	575 pts.
Pinso conill 10 kgs.	440 pts.

DROGUERIA

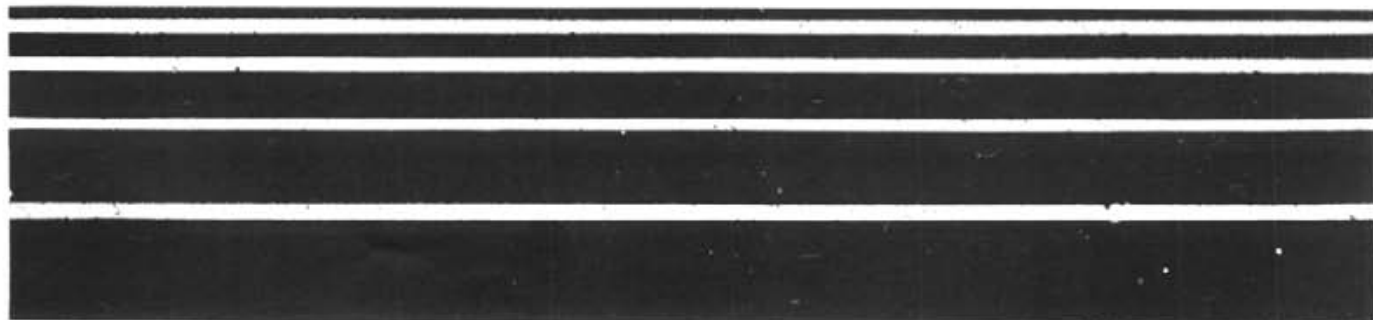
Leixiuet Conejo 5'4 kgs.	219 pts.
Rodell cuina Pack. 2	100 pts.
Mocadors Cel Pack. 6	52 pts.
Bosses fems	59 pts.
Mistol 1 l.	85 pts.

JOGUINES-PASSATEMPS.

París-Dakar	265 pts.
"En busca del Tesoro"	275 pts.
Puzzle "Se busca"	244 pts.

ELS NOSTRES OBSEQUIS ANIVERSARI.

Sorteig directe - 16 de novembre:	Compacte - Stereo
Sorteig directe - 18 de novembre:	Bicicleta de senyora
Sorteig directe - 20 de novembre:	Bicicleta Motoretta
Sorteig directe - 24 de novembre:	Bicicleta corredor
Sorteig directe - 27 de novembre:	Ràdio Cassette

Revista mensual.
Depòsit Legal PM 350-1981.
Any VI

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor.

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font.

COL.LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Càndida Gamundí
Antoni Garau
Catalina Garau
Maties Garcias.
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socías
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jaume M. Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdura.
SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren:
Joan B. Garau
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Port, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només a
través de l'Editorial.

Cabrera, una oportunitat

Dijous, dia 5 d'Octubre, a les vuit de l'horabaixa al Born de Palma, una manifestació convocada pel GOB haurà demanat la declaració de l'arxipèlag de Cabrera Parc Nacional marítime-terrestre.

Les raons que justifiquen aquesta petició són ben conegudes de tot, Cabrera constitueix una de les més importants illes no poblades del Mediterrani i alhora una **important** reserva d'aus i peixos, en una època en que unes i altres són amenaçats per la pressió de l'home arreu de tota la nostra mar. Les sorprenentment variades fauna i flora de l'arxipèlag presenten una sèrie d'endemismes d'un alt valor científic, com són ara les distintes varietats de sargantanes peculiars de cada illot. A més, Cabrera guarda en els seus escassos quilòmetres quadrats deixalles de caràcter històric que constitueixen un testimoni present de la memòria col·lectiva d'aquest poble. Alguns d'aquests tresors, patrimoni irrenunciable dels mallorquins, han estat expoliats repetides vegades davant la inoperància d'una administració central, present a l'illa, però on sembla veure només un camp de maniobres i un blanc de tir en els illots.

Cabrera Parc Nacional és una necessitat objectiva del nostre país, suposarà un flux d'inversions estatals cap a les nostres illes dirigit a preservar de qualsevol abús la més petita d'elles. Només així garantirem la continuació d'aquest patrimoni de tots i el seu ús adequat en benefici de la nostra societat.

Amb unes pesqueres arrassades, una fauna i flora delmades, un patrimoni històric a la intempèrie i un turisme que no perdona la balearització que en el seu nom ofrenarem a l'altar del desenvolupisme mal duit, la immensa majoria dels mallorquins comencem a ser conscients de la necessitat de cercar nous camins a la prosperitat.

El Parc Nacional de Cabrera, aconseguit gràcies a la pressió popular conscient i decidida serà, a més de l'eina per a un redreçament que pot implicar tot el Migjorn de Mallorca, el símbol de la Mallorca moderna i lliure, capaç de mirar de cara a un futur que, fins ara, no vèiem molt clar.

UN PLENARI AMB MOLT DE PUBLIC

El plenari municipal del passat dilluns 26 d'Octubre es presentava carregat d'expectatives de política espectacle. La marcial retirada del regidor Rabasco del plenari anterior, amb la posterior retirada dels càrrecs de confiança d'aquest regidor per part del batle, i unes octavetes convidant al poble al plenari havien preparat l'ambient, de tal manera que, entre els habituals, els taxistes, la claca del CDS i els curiosos, la Sala Capitular de la Casa de la Vila va ésser insuficient, i una part del públic hagué de seguir el plenari des de l'escala, passant estretors i sense saber molt bé què anava succeint.

El reglament de normalització lingüística, defensat per Macià Garcias, s'aprovà per unanimitat (amb el vot del CDS condicionat a la "implantació progressiva"), després que AP, PDP i CDS posassin alguns emperons que pareixien demostrar més preocupació per garantir l'ús de la llengua dominant que per promocionar el del català.

El segon punt de l'ordre del dia era la possible modificació de l'article 18 de l'ordenança municipal del taxi, demanada amb 80 signatures de taxistes en el sentit d'unificar en una freqüència obligatòria tots els ràdio-telèfons dels taxis.

Pedra d'escàndol al mes passat, era un dels punts més esperats; però la veritat

és que el dur i efectiu marcatge de Tomàs Garcias impedí al regidor centrista arrodonir una nova exhibició de les seves capacitats histriòniques. Començà el portaveu socialista llegint l'informe jurídic, que es manifestava contrari a la freqüència única obligatòria. I immediatament llegí l'acord unànime de la comissió d'interior, ordenat en 3 punts: primer, informar negativament la modificació del reglament de taxis; segon, que l'Alcaldia recordi per escrit als taxistes l'obligació de complir el reglament, fent menció especial a la prohibició de donar comissions i recordant les sancions previstes per aquests casos; i tercer, fomentar l'ús de ràdio-telèfons.

Enmig d'un estira i amolla Tomàs-Rabasco, s'aprovà també formar una comissió amb representants de tots els partits per estudiar les demandes per pagament de comissions.

En el moment d'anticlímax que seguí a aquest debat, s'aprovà la Urbanització de Regana i la pujada d'un 5'5% dels impostos i taxes municipals, mentre que a petició del Grup Popular, quedà damunt la taula el projecte d'acollir-se al Pla de Inversions Culturals del CIM per acabar les obres del "Salon", situant als seus pisos superiors un espai per a actes socials i culturals i les dependències de l'Arxiu Històric Municipal.

En arribar al capítol de precs i preguntes el batle

Casa de la vila

Montserrat demostrà novament la seva notable capacitat elegíaca en el parlament que féu per demanar que constàs en acta l'agraïment consistorial al secretari, amb motiu de la jubilació de Don Rafel -qui agraí les paraules del batle i l'aplaudiment del públic amb uns mots que deixaren entreveure l'emoció pròpia de la circumstància. Emperò el clima d'afectuosos emocions, quasi utòpic i assembleari, s'esvaí ràpidament quan Tomàs Garcias, aplicant allò de la millor defensa i el bon atac demanà a Joaquín Rabasco explicacions per les acusacions de corrupció i altres termes durs contra el batle i el poble que li havia atribuït un diari de Ciutat. El regidor centrista contestà desplegant més diaris i assegurant que només un li atribuïa aquelles declaracions, es negà a la petició socialista de demandar aquell diari per tergiversació, exhibint com a prova que ell no ho havia dit a una cinta de cassette de la roda de premsa.

Aprofitant el cop d'efect, i en un instant de no perdre la iniciativa, l'ex-tinent batle demanà a Joan Monserrat que explicàs el motiu del seu cessament, afirmant que la causa real era "que no acceptava la disciplina del PSOE" i demanant el reconeixement dels "aspectes positius" de la seva gestió. El batle, en pla

dur i tallant, replicà que "no puc disposar la meua confiança en un home que discrepa de la meua línia d'actuació i que, essent primer tinent de batle, seria batle en la meua absència afegint que no havia fet més que usar uns poders que la llei li dona.

Això i algunes intervencions per part del públic completaria la crònica d'un llarguissim plenari mig vist des del replà de l'escala, devora un personatge enorme, amb bigot gris enroscit de nicotina i gorra de quadres que xiuxiejava a l'orella d'ur altre plans per anar a cremar el cotxe nou de cert regidor en acabar el plenari.

Només falta la referència al recordatori de la lletra de la normativa sobre els precs i preguntes que va fer el batle, qui oferí com alternativa (dirigint-se sobretot al grup popular) les possibilitats de presentar propostes a través de les comissions o en forma de mocions; Tomàs Garcias subratllà aquesta postura afirmant "aquí venim a fer gestió, no política".

Pensant que el batle hauria de saber que tota llei té un marge d'interpretació política, i demanant-me on s'han de plantejar les visions de la política municipal si no és a l'únic acte públic que hi ha cada mes, vaig devallar, lentament, entre la multitud relativa del públic, l'escala de la casa de La Vila.

M.C.

MEJOR SI ES UN ROVER.

AUSTIN ROVER

RecitalAuto

Avda. Caballero Ramón Sanmartín, s/n. - Teléf. 66 01 46

LLUCMAJOR (Mallorca)

ENCONTRE DE DELEGACIONS D'OCB A CURA

Com un acte més per significar el 25è aniversari de la constitució de l'Obra Cultural Balear, el dissabte dia 7 de Novembre es reuniran al santuari de Cura totes les delegacions que l'OCB té a Mallorca.

El fet d'aquest encontre permetrà comentar àmpliament l'orientació que cal donar a l'Obra i debatre allò que sigui necessari.

Amb aquest propòsit s'ha preparat el següent programa i ordre del dia:

- 11 h. Inauguració de l'encontre.
- 12 h. Informació dels actes del 25è. aniversari.
Informació procés electoral de l'OCB.
Informació Junta General de Socis i elecció J.. Directiva.
Informació diada nacional.
- 14 h. Dinar
- 16 h. Organització de les Delegacions.
Reglament de cada Delegació i característiques.
La qüestió de les quotes.
Coordinació Delegacions
Altres aspectes organitzatius.
Comunicació OCB-Delegacions
- 19 h. Fi de l'Encontre.

GUIA DE VISITA DEL MOLI D'EN GASPAR

Sota el títol MOLI D'EN GASPAR (LLUCMAJOR) GUIA DE VISITA. LA CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA" ha publicat aquest opuscle d'Andreu Ramis i perfectament il·lustrat per Biel Bonnin.

El llibret, escrit en ambdues llengües (català i castellà), presenta en primer lloc una distribució de les sales així com un plànol d'ubicació del Moli d'En Gaspar, al creuer de la carretera de Campos.

Com apunta el subtítol, es tracta d'una GUIA perquè el visitant no passi per davant els objectes d'una manera mecànica, sinó que es detengui a veure com són i a pensar en la utilitat que tingueren al seu moment.

En paraules dels autors: "Els objectes són, una excusa per conèixer l'entorn en el qual sorgiren i desenvoluparen la funció per la que foren creats o a la que s'adapten. La visita al museu hauria de convertir-se (...) en motiu de recerca."

Es passa revista a les quatre sales que conformen el museu d'una manera

ordenada, començant per la Sala I on hi ha els tipus de coixins o collars que duïen les bísties (jous, colleres) i els aparells (carros, arades, entrecavadors). La Sala II conté instruments relacionats amb el treball i temps de segar (falç, volant) i la Sala III A, amb eines de batre (carretons, forques, raspalladors, etc).

A continuació es fa una síntesi del moli fariner amb tots els components (màquines, arbre, roda, llanterna, jou, moles, tremuja). Finalment, la darrera Sala III B a la que fa referència aquesta guia està dedicada als estris que s'usaven per a la darrera passa i culminació del procés dels cereals: la fabricació del pa; i aquí ens parla de torn, de cerndre, de sedàs, de pastera i de raqueta.

El llibre conté, al final, unes dades d'interès que van des de l'adreça del Moli d'En Gaspar fins al contingut i el fons museogràfic.

En definitiva ens complau aquesta iniciativa de les PUBLICACIONS DE LA CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA" perquè és una altra demostració que la nostra història no pot ser oblidada.

CONFERENCIA DE JOAN MAYOL

El biòleg i diputat al Parlament Balear Joan Mayol, va pronunciar, el passat divendres dia 30, una conferència a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, sota el títol de "Cabrera Parc Natural". La conferència fou il·lustrada amb una projecció de diapositives i anà seguida d'un debat amb intervenció del públic que omplia la sala. El conferenciant, després d'exposar els principals valors, ecològics, històrics, científics, pedagògics i simbòlics del petit arxipèlag, exposà la necessitat de la seva declaració com a Parc Nacional Marítime-Terrestre (seria el primer de la Mediterrània espanyola) i els avantatges pràctics que això suposaria. El debat que seguí acabà amb una crida a la participació en la manifestació de dia 5. L'acte l'organitzà l'Agrupació de

Llucmajor del PSM.

CLASSES DE CATALA PER A ADULTS

Dilluns dia 2 de Novembre han començat les classes de català per a adults, organitzades per l'Ajuntament de Llucmajor i l'Obra Cultural Balear. Aquests cursos s'impartiran els vespres, en dues sessions per setmana. Seran gratuïts i es faran segons aquesta distribució:

LLUCMAJOR: elemental, Mitjà i Superior. Per a catalanoparlants.

S'ARENAL: Mitjà per a castellanoparlants.

A S'Arenal els cursos s'impartiran en coordinació amb els que organitza l'Ajuntament de Palma dins el seu terme. Per matricular-se es poden adreçar a les oficines de l'Ajuntament de Llucmajor (Llucmajor i S'Arenal).

CORRECCIO DE PLAQUES DELS CARRERS

La Comissió de Govern de dia 5 d'Octubre, a proposta de la Comissió Informativa d'Educació i Cultura, va acordar corregir una sèrie de plaques dels nostres carrers, correccions que es realitzaran per suprimir faltes ortogràfiques o gramaticals. Els noms dels carrers que es corregiran són aquests:

Incorrecte	Correcte
C. d'es Rei Jaume I	C. del Rei Jaume I
C. d'es Rei Jaume II	C. del Rei Jaume II
C. de S'Oliver	C. de s'Olivera
C. de s'Unió	C. de la Unió
C. de s'Estrella	C. de l'Estrella
C. de s'Esperança	C. de l'Esperança
C. de Sant Vicenç de Paul	C. de Sant Vicenç de Paül
C. de sa Parròquia	C. de la Parròquia
C. de sa Constitució	C. de la Constitució
C. Esplai	C. de l'Esplai
C. Príncep	C. del Príncep

Els criteris per a tals correccions han estat elaborats pels professors de català Sebastià Cardell i Miquel Sbert, i es fonamenten en les formes populars genuïnes i en el correcte ús de la llengua tant des del punt de vista ortogràfic com en un punt de vista de nivell formal propi dels rètols de la via pública. Altres carrers (Dels Bons Aires/Bons Aires, Bon Aire, Carrer de Paraires o Dels Paraires i Carrer del Puig o Cappuig/Cap Puig) queden pendents d'estudis en tant que són casos més problemàtics i encara no s'han resolt.

S'Arenal

Ha començat el nou Curs al Col·legi "Francesc de Borja Moll"

Tomeu Sbert

Fou obert un nou col·legi. Està situat just devora la carretera militar a la part de S'Arenal-Palma. La construcció és dins un solar de la família Thomàs de Llucmajor i la directora és Na Margalida Thomàs, que, ademés dirigeix la guarderia infantil "Petitó". S'imparteixen estudis d'EGB i actualment són poc més de seixanta alumnes i sis professors. Es de caràcter privat i es pretén, més endavant, acollir classes de batxillerat.

Una iniciativa francament magnífica. A la nostra zona turística no és freqüent poder donar notícies bones com aquesta. Prolifera molt més inauguracions de llocs de divertiment o vici.

DELEGAT PERSONAL:

Com a delegat personal del batle llucmajorer a S'Arenal ha estat anomenat Manolo Rodríguez Valencia en substitució de Joaquim Rabasco Ferreira, el qual havia estat anomenat a inicis de juliol. Molt prest ha arribat la substitució.

Per altra part, Rodríguez Valencia ja desempenya tal responsabilitat en temps de l'extingida UCD.

NEIX "S'UNIO".

Fórem convocats a una roda de premsa. La notícia era que es fundà una nova associació i que es diu "S'Unió". Suposam que el nom d'unió es refereix als

dos termes, el llucmajorer i el ciutadà per allò que pertoca a serveix, ajudes, problemes i solucions. "Volem bones relacions amb les autoritats i amb tothom", digueren els membres de la nova associació. "Defensarem els interessos generals i estam al servei de totes les associacions ja constituïdes", manifestaren.

La directiva està composta per Joan Riera Moragues com a president, vice-president Pere Canals Morro (que, per cert, acaba de sofrir un accident de circulació muntant amb bicicleta), secretari Pere Siquier Cantallops, tesorero Arturo Para Mendoza, i, vocals, Mateu Perelló Molinas, Miquel Mas Juan, Federico Galindo Rincón, Bartomeu Bauzá Servera i Josep Manuel Luna de Rojas.

UN INVIERNO EN MALLORCA.

Dia 5 d'aquest mes de novembre comença de bell nou la campanya de promoció turística i entreteniment a la gent que ve durant l'hivern i en especial els vellets, titulada "Un invierno en Mallorca", que coordina el foment del turisme de Mallorca i organitza els actes a la nostra zona costera l'Associació d'Hotelers. El primer acte, dia 5 és un concert musical a càrrec d'Ignacio Furió i

Grup de nins i nines que van a escola al nou Col·legi "Francesc de Borja Moll", a S'Arenal. (Foto: Mateu Joan).

Pascual V. Martínez, tenint per escenari al Saló de Congressos del carrer Marbella.

Aquesta campanya de "Un invierno en Mallorca" comprèn entre altres molts d'actes, visita amb autocars al mercat del divendres a Llucmajor, els dies 6 i 20 de novembre, 11 de desembre, 15 i 29 de gener, 5 i 19 de febrer, 4 de març i el dia 1 d'abril propers. També està prevista la visita de turistes per veure els actes de Setmana Santa el dia 31 de març.

ASSEMBLEA.

El dia 23 d'aquest mes de novembre tenen convocada assemblea general la gent de la tercera edat a S'Arenal, al local social del carrer de la Vicaria. Pareix ésser que hi haurà novetats i canvis substancials dins de la directiva que fins ara i des del seu funcionament presideix Josep Guasch. Tenen 184 socis i votaran quasi tot, segons se'ns informa. Padrins i padrines tenen moguda assembleista a la vista. Per altra banda els vellets arenalers, s'altre dia feren una interessant

excursió i aquest hivern volen fer concursos, actes socials, més excursions i, sobretot, tenir un conviure alegre i benèvol.

MEDALLA D'OR.

Aquesta primera setmana de novembre tindrà lloc l'entrega de la medalla d'or "Club Mare Nostrum Dos Mil" a l'agència general de la platja de Palma i S'Arenal, premiant així uns objectius coberts i el bon servei al client en tota gestió relacionada entre assegurances i la central de la companyia.

VELA-92.

Segueixen les gestions i trasllats amb avió a la península o estranger perquè la vela olímpica del 92 se celebri a Mallorca, i, de la nostra illa, a Palma i S'Arenal. Barcelona vol que tot es faci a ca seva, però la nostra mundialment coneguda Badia reuneix unes immillorables condicions. El Club Nàutic està superpreparat per acollir qualsevol competició esportiva de la mar, i, per tant, també aquesta part de la "Olimpiada-92".

PENTA
ASESORES

Centre de càlcul

AL SEU SERVEI

Comptabilitats

Serveis administratius

Assessoria fiscal i laboral

Plaça d'Espanya, 53- Tel. 66 21 33

Llucmajor

FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

Cos de Calitja: Presentacions

El pasat 16 d'octubre, dins el marc de les fires de Llucmajor, es va presentar a l'edifici Colon el llibre de Miquel Bezares "Cos de Calitja".

L'acte va començar amb una presentació feta per en Damià Pons, professor de l'institut de Llucmajor, Damià Pons ens va parlar de com "... els professors de literatura, moltes vegades, s'han d'esforçar en trobar, enmig d'una mar de remors i indifferències, uns ulls que escolten, un cervell que engoleix amb gust les informacions, uns sentits que projecten sobre el rostre reaccions de complicitat emotiva..." En Miquel Bezares apareix en la memòria del seu professor de literatura com "... un alumne que, assegut a la primera fila de la classe, em gratificava amb la seva atenció "En Miquel" és un d'aquells ex-alumnes que prengueren la sorprenent decisió d'afiliarse'n de sortir al pati de l'institut en el

temps del lleure per dedicar els vint minuts disponibles a llegir i comentar poemes"... així mateix va comentar com aquesta acció per aprofitar el lleure, a la qual denominarem Aula Poètica Bartomeu Rosselló-Pòrcel va ésser la que va descobrir en un grapat d'al·lots joves, la passió per la literatura, "La literatura com a joc amb les paraules, com a exorcisme de tots els malsons... tots ja havíem après que servia per a desxifrar molts dels enigmes de la vida i com a aprenentatge per recórrer agosaradament els laberints de la passió i de la ment humanes".

Després va parlar del cos i la forma del llibre, el seu disseny "capaç de transmetre sensacions múltiples a cada lector..." i del pròleg de Blai Bonet per arribar finalment a una descripció formal dels textos en vers i en prosa, els seus temes i la seva tècnica, "En definitiva, en Miquel Bezares ens presenta

algunes de les inseguretats i angories més característiques de l'home contemporani que viu en soledat enmig de la massificació, que viu desconnectat dels altres dintre d'un món que constantment intercanvia imatges i informacions".

En Damià Pons va acabar referint-se a la situació de vitalitat cultural que experimenta el nostre poble en aquests moments - "comença a haver-hi una base humana que anuncia un futur ben ric en manifestacions culturals"- i desitjant que aquell acte contribuís a crear una societat receptiva a la cultura i compromesa en la seva expansió i enriquiment.

Acabada l'exposició de Damià Pons es va projectar una pel·lícula d'en Biel Thomàs amb veu i text d'en Miquel Cardell que acabava diguent: -Però no escoltis més. Aquestes notes, apassionades i urgents,

volen només publicitar un llibre apassionant i apassionat; escriure's com incitació al joc, al plaer, a la ferida de trobar, desvetllar el sentit en la lectura.

Gosa tastar la sal d'aquest cos de calitja, cos de desig, viscut i escrit cos de llenguatge.- En definitiva el dia 16 ens va despedir l'horabaixa amb una veu, amb la veu d'aquest poble que sembla condormit al mig de la plamúria del migjorn, però que també, com sempre, ha tengut veus que arriben més enllà dels seus pobladors.

El passat dia 1 de Novembre es va fer la presentació a Ciutat, a la fira del llibre que es va celebrar a la Llotja, parlaren en Miquel Cardell i després el propi autor, tots nosaltres tinguérem l'oportunitat de veure com una obra, un llibre, un autor, un poeta del nostre poble figurava entre les lletres més recents del nostre país.

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

El polígon industrial de serveis

"Una assignatura pendent"

(Redacció). - La missió de l'Estat, Comunitats Autònomes i Ajuntaments, no és només el cobrament d'unes taxes als ciutadans, a canvi de les quals es cuiden de fer acomplir unes normes establertes en tots i cada un dels àmbits en que cada Entitat té competències. Aquestes entitats, a més de tenir aquesta funció supervisora i, fins i tot sancionadora, han d'estar en contacte permanent amb la realitat quotidiana dels governants per tal de canviar les coses quan, amb el temps, hagin quedat desfassades, i d'introduir les modificacions necessàries actuals de la Comunitat de la qual en són rectores. Aquest tipus de modificacions se solen fer per diferents motius:

1r. A remolc d'uns fets consumats, que fan inadequada i inaplicable la normativa vigent per quant està desfassada en les necessitats actuals dels administrats.

2on. Per planificació "a priori" de les necessitats properes.

3r. Per al foment d'unes realitzacions o activitats que sense la intervenció de l'administració, difícilment es durien a terme.

PER QUE UN POLIGON INDUSTRIAL?

Aplicant el raonament

anterior a la problemàtica urbanística municipal, en concret a la ubicació d'indústries en el nostre terme, creim que actualment cada una de les tres raons ja anomenades es donen simultàniament a Lluçmajor.

Primerament, L'Ajuntament permet l'incompliment de la legislació urbanística perquè deixa crear indústries i/o ampliar les ja fetes a zones qualificades com a rústiques, sense tenir la possibilitat d'oferir als industrials un lloc legal, econòmic i amb els serveis que li són necessaris.

En segon lloc, es dona el cas que, fa més de quinze anys, temps en què el consistori governant ja preveia la necessitat de donar una sortida a les esperades demandes industrials a Lluçmajorers i externs. Amb la nova carretera, S'Arenal-Palma, S'Arenal-Lluçmajor i les necessitats que té la indústria hotelera d'una zona de serveis, avui més que mai és viable un polígon d'aquest tipus al nostre poble.

Darrerament les necessitats de revitalitzar l'economia llucmajorera i la manca de llocs de treball al nostre poble fan que una obra com aquesta sigui estimulante per a la malmesa economia local.

ON?

El Pla General Municipal d'Ordenació de Lluçmajor, a l'hora de classificar el sòl com una "àrea de desenvolupament per a l'ús industrial" en la qual queda com a exclusiu l'ús industrial a part dels usos que puguin resultar compatibles (zona de servei).

Aquesta zona és molt extensa (266 Ha.) i comprèn les finques de "Es Marroig", "Son Fosquet", "Son Pieres" i limita amb la nova carretera de S'Arenal amb una extensió d'uns 1.100 mts. a ambdós costats del revolt de Ca's Rossos (300 abans i 800 després). Aquesta zona, que en un principi, pot considerar-se excessiva, no té el perquè transformar-se

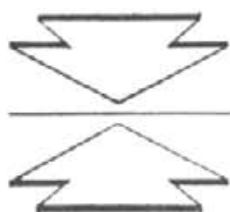
necessàriament tota en sòl industrial; en l'àmbit d'aquesta delimitació es poden seleccionar els terrenys que es creguin més adequats per a l'ús pel qual estan classificats i serà en el corresponent P.A.U. (Pla de Programació d'Actuació Urbanística) on es durà a terme tal selecció al mateix temps que s'establiran els corresponents sistemes generals necessaris per al seu desenvolupament. La superfície mínima d'actuació a través d'un P.A.U. és de 20 Has.

La ubicació a aquesta

zona no està feta a caprici sinó que es va delimitar per eliminació de les altres, després d'un exhaustiu estudi dels factors climàtics (vents dominants amb prevenció de la possible contaminació), geogràfics (un lloc entre el dos nuclis més importants del terme), orogràfic (zona sense turons), a més de comptar amb bona comunicació amb l'aeroport i el port de Ciutat.

No es va atracar a Lluçmajor ni per a les possibles indústries de caire contaminant que hi pogués haver ni tampoc es va creure oportú fer-lo aprop de S'Arenal pel mateix motiu, per entendre que una zona turística i residencial de primer ordre no necessitava instal·lacions d'aquest tipus al seu voltant.

Segons tenim entès, hi ha regidors del nostre Consistori que estan vivament interessats que aquesta obra, demanada ja fa uns anys per A.C.E.L.L. (L'Associació Comarcal d'Empresaris de Lluçmajor) i individualment per molts d'empresaris, es dugués a terme en el menor espai de temps possible i en el lloc on preveu el Pla General Municipal d'Ordenació de Lluçmajor.

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
ME DIC -PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER

LLUCMAJOR

carrer Antoni Garcias 1-a

**certificats
mèdics per a
permís de
conduir i**

llicència d'armes

Horari

dilluns i dijous de 16:30 a 21 h.

Normalització lingüística

Provocar l'inevitable

O els perills d'oposar-se perquè sí

Solem sentir a dir que la societat mallorquina és conservadora, allò que és, però, és una societat temerosa, una societat que té por dels canvis (pànic quan són revolucionaris) si pensa que han de portar conflictes, i sovint pensa que sí, que en duran.

Per tant, no és estrany que, després de dos-cents anys de polítiques lingüicides intenses per part de les autoritats espanyoles el nostre poble hagi arribat a pensar que la nostra llengua està bé allà on és i que el normal, de fet, és parlar castellà. Ho hem d'admetre, tenim un poble que si per retornar la seva llengua al lloc que li pertany ha de perdre un minut de tranquil·litat no ho farà; encara més, si el convencen -i en la situació actual d'analfabetisme i de castellanització no és difícil- que això de la normalització només durà molèsties -"jo no sé escriure en català, ni en vull sebre"- i problemes amb els forasters, ja el tenim enemic acèrrim de la normalització. Es ben fàcil que un poble arribi a odiar-se a si mateix.

Amb aquestes premisses com a punt de partida és obvi que un nacionalisme lúcidament radical hi té poca planta a fer, a Mallorca. Qualsevol que plantegi i exposi amb el seu nom els conflictes existents de fet i proposi posicions compromeses per afrontar-los amb èxit, serà immediatament qualificat d'element desestabilitzador i trencador de convivències, perillós per a l'ordre i la pau (pax?) social. Així, idò, declarar per exemple que "el conflicte lingüístic és inevitable" com fa l'ex-dirigent de "La Crida" Angel Colom, a Mallorca no és mentida, però és contraproduent.

Afortunadament, existeix avui, en amplex sectors, un

consens no explícit entorn de la necessitat de dur endavant un procés de recuperació tranquil i positiu dels elements de la pròpia identitat, evitant els conflictes en la mesura del possible i més. Un procés que pretén implicar en la idea de país tots els mallorquins eliminant l'escisió en dues comunitats de la nostra societat, per la vida d'una integració constructiva, dialèctica i enriquidora. No és la millor via, i tal volta no constitueixi més que un esforç inútil davant la magnitud del problema, però és l'única que pot no alçar les ires dels nostres compatriotes més cofois i panxacontents.

Perquè tot i l'aparent tranquil·litat de la superfície, el mallorquí corrent és un xenòfob en potència: és clar queno ho vol admetre, ningú no es declara racista. Però siguem sincers, tenim, per exemple, uns acudits que farien empal·lidir un oficial de les SS. i qui no sap que vol dir un "barco de requilla"?

Curiosament, entre els més ardents defensors dels castellanoparlants contra nosé-ques agressions als "seus" drets lingüístics es troben molts de catalanoparlants d'aquests queno mourien un dit en defensa dels seus drets laborals o a una digna qualitat de vida. Sovint sembla que el que interessa és mantenir Mallorca escindida en "mallorquins" i "forasters" per una banda, i per l'altra romandre immòbils davant l'assimilació.

Aquesta tàctica, però, ja no funciona i de cada dia funcionarà menys per la senzilla raó que els fills dels immigrants són i se senten tan mallorquins com qualsevol descendent de l'host del Rei En Jaume. Als pobles, a més, per la pressió ambiental, aquests joves

parlen tots el mallorquí que és la llengua que han sentit sempre al carrer. El problema es planteja en aquells nuclis urbans amb gran concentració d'immigrants o en aquells altres més castellanitzats, com Palma. A aquests llocs ha aparegut la primera generació de mallorquins de naixença i sentiment que no parla el mallorquí -"yo soy mallorquina, pero no hablo el mallorquín" em deia per Palma una nina tota xalesta, frase impensable anys enrera-. El més greu és que el castellà ha esdevingut la llengua vehicular entre bona part dels joves de Palma -ara que a escola estudien el català!- amb l'assimilació lingüística dels catalanoparlants originals.

A Llucmajor el conflicte lingüístic és inexistent, o es planteja només en terme de no alfabetització en la pròpia llengua. Tenim un poble pràcticament monolingüe on, per tant, hauria d'ésser possible i fàcil l'ús del català com a llengua oficial i hegemònica, atès que és hegemònica al carrer en la relació oral. Tota renúncia en aquest sentit és injustificada i mostra de manca de voluntat política.

A S'Arenal les coses canvien, i és allà on manca més i es fa més necessària una tasca feta amb tacte i decisió, tendent a aconseguir que els castellanoparlants entenguin de cada dia més i vegin com a pròpia -perquè són mallorquins- la llengua de Mallorca, sense que això signifiqui capmena de

renúncia a les arrels particulars de cadascú.

Si estam tots d'acord que el mallorquí és la llengua de Mallorca i per tant ha d'ésser l'oficial i normalment usada en qualsevol moment i situació, i que perquè això sigui possible és necessari aconseguir un ample consens social, no puc entendre la posició d'alguns regidors durant el ple on es discutí i aprovà el Reglament Municipal de Normalització Lingüística.

A força d'insistir que no s'havia de marginar els castellanoparlants consagraren implícitament la divisió en dues de la nostra societat i el que és més greu, desfermaren tota una retòrica victimista que, incontrolada, feu que alguns castellanoparlants s'arribassin a sentir realment agredits i, com és natural, reaccionassin. L'ambient a la Sala estava clarament dividit, supòs que no és el que pretenien aconseguir. Si és així, perquè tants d'emperons a un reglament que sabien moderat, conciliador i respectuós amb l'estret marge que ens dona la llei? Perquè fer que el poble rebés amb recel i divisió un reglament que tanmateix votaren? Un reglament que, per ésser eficaç ha d'ésser volgut i ben rebut. Tots sabien que aquí i avui no podem superar amb èxit un conflicte lingüístic -i si nomirau el que ha passat a València-. Hi ha temes amb els que no es pot jugar perquè totes les llengües són verinoses.

A. Llompart.

La Palmera

Historiador Terrats 57
Teléfono 66 04 69
LLUCHMAYOR Mallorca

Entitats de Lluçmajor

EL G.O.B.

Anagrama de la Delegació

El Grup d'Ornitologia Balear i Defensa de la Naturalesa, fa només dos anys escassos que existeix a Lluçmajor, malgrat que ja hi havia uns quants llucmajorers que s'havien adherit a aquesta causa. Des de feia 12 anys una vintena d'amics aficionats al camp i armats de prismàtics havien fundat a Ciutat el grup d'Ornitologia Balear i si bé en un principi es dedicaven a contemplar, estudiar i ensenyar a estimar la natura balear, ben aviat se n'adonaren que s'havia de fer qualche cosa més a fi de frenar la destrucció massiva del paisatge i del medi ambient, sinó aviat no tendríem natura per contemplar i estimar. Es d'aquesta manera que va néixer un nou caire per al GOB: el de la defensa de la natura i és dins aquesta segona fase que va néixer la Delegació de Lluçmajor.

El grup dels "verds" es va fundar el gener de 1.986, perquè el terme de Lluçmajor, així com la resta de l'illa sofria i sofreix greus problemes ecològics. Aquest grup no pretenia evidentment solucionar tots aquests problemes però si va creure que podria participar i ajudar perquè el poble es conscienciàs.

ELS SOCIS I LA JUNTA DIRECTIVA

Si bé existien 8 llucmajorers a les llistes del GOB-Ciutat des de feia 4 o 5 anys, no es va constituir la delegació fins que na Francisca Barceló va tenir la iniciativa de cercar persones, fins arribar a les 15 imprescindibles per a

poder constituir-se.

De la primera assemblea va sortir una executiva provisional amb na Joana Font de coordinadora, na Francisca Barceló de secretària i en Guillem Cardell de tresorer, però en realitat els qui han "estirat el carro" des d'un principi són:

Coordinació i secretaria:
Guillem Cardell

Tresorera: Francisca Barceló

Organització: Biel Garcias
Assumptes burocràtics:
Joana Artigues, Magdalena Ribas i Joana Xamena.

Els socis actualment són 35 i paguen una quota anual de 3.000 ptes. a l'Associació general, a Ciutat, des d'on s'envien les circulars informatives, la revista "l'Ecologista", els cartells per a qualsevol campanya i tot el material de venda al públic (camisetes, adhesius, escuts...) quan per Santa Cànida o les Fires s'organitza una taula de venda i conscienciació de temes ecològics. En aquest

cas un tant per cent de les ganàncies queda a Lluçmajor.

L'Associació no té cap local social propi i per això mateix demanarà a l'Ajuntament que els concedeixi un, ja que el passat consistori no va contestar mai aquesta petició.

LES ACTIVITATS

Des d'un principi volgueren que les activitats consistissin en coses quotidianes: excursions dins el terme de Lluçmajor per conèixer la flora i la fauna, projecció de pel·lícules i audio-visuals, informació sobre espècies protegides, conferències, col·laboracions a "Lluçmajor de pinte en ample"...

La primera activitat va ser l'organització d'un concurs de cartells sobre la possible urbanització de Capocorb i després la tirada d'octavetes per mentalitzar el poble sobre aquesta problemàtica urbanització.

S'han de realitzar moltes excursions, organitzades principalment pel grup "Estol Capellets de Teulada" existent ja des d'abans, quan el va donar a conèixer en Tomeu Mir, un dels promotors, juntament amb d'altres persones del GOB de Bunyola etc. S'haurien de destacar les excursions als putxos c idats de Lluçmajor, a la Serra d'Alfàbia, a la Capella Blava, a la Serra de Sa Rateta, al Teix, l'anada a Marrakech, l'acampada al Bec de Ferrutx, i les excursions amb bicicleta organitzades per "Pedal Verd" al terme de Capdepera, Alcúdia i a la Marina de Lluçmajor.

El passat Nadal el GOB va fer una campanya en contra de les joguines bèl·liques i per l'abril es realitzaren dos audiovisuals: "L'aigua com a

Participants a la neteja de les Piquetes del Pèlag. (Març 1.987)

Taula del GOB. (Fires 87)

recurs escàs" i "Les orquídees". També es va fer una neteja a les Piques del Pèlag, sobretot al torrent i posteriorment una sembrada d'arbres. Però l'activitat més espectacular és sense cap dubte la I Fira Alternativa per les Fires d'enguany, amb la participació d'una cooperativa d'Inca d'Agricultura biològica, i d'altres expositors antimilitaristes, objectors de consciència, Pedal Verd, Greenpeace, així com la presència de joguines comprades al Marroc o trobades al fons de Ciutat, amb la finalitat de mostrar al públic la reconversió de

joguines que s'havien tirat.

Per Nadal es durà a Lluçmajor la gran exposició sobre "Cabrera, el futur parc nacional de les Balears" perquè pel fet que no s'hi hagi instal·lat cap nucli urbà, això ha permès la pervivència d'espècies rares i ecosistemes molt poc alterats.

I ara és el moment de demanar aquest parc Nacional com a esperança de futur. És la crida que fa el GOB en contra de les maniobres militars a Cabrera i a favor d'aquest Parc Nacional.

Coloma Julià

I Fira Alternativa. Agricultura Biològica. (Fires 87)

I Fira Alternativa. (Fires 87)

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

SUCA-MULLA

ARRIBA UN NOU ENFOCAMENT AGRÍCOLA: LA REVOLUCIÓ TOTAL

Pere J. Morey, l'antic adjunt a la presidència del Consell Interinsular, ara Conseller d'Agricultura, després d'uns mesos veient el panorama, ha llençat les línies mestres de la seva actuació: la revolució. Això significa treure l'agricultura de les Illes de la pobresa per convertir-la en Europea, és a dir, que seguirà un sistema purament comercial als productes que sien rentables.

Amb aquesta revolució es vol crear un nou model d'activitat en el camp, un fort intervencionisme d'allò que té mercat i abandonar la producció de quasi impossible col·locació, creació d'una escola de capacitació agrària, creació de societats anònimes participades per l'administració autonòmica per potenciar determinats productes, creació d'una àrea experimental totalment nova de reguiu en la zona de Llubí, Maria de la Salut i Sineu.

La revolució que el Conseller pretén posar en marxa és urgent, el panorama de l'agricultura és ombrívol i hi ha que fer coses com es deuen. Si ara no es fa aquesta revolució dins un parell d'anys haurem d'importar tot el que necessitem.

Falta mà d'obra.

Les dades del darrer cens agrari indica que els ingressos dels agricultors balears disminueixen,

mentre la regió es fa més rica, lo que planteja al conseller l'evidència que "com no tenim mà d'obra, si volem que l'agricultura, un sector estratègic, funcioni, necessitem que vingui gent de la península per treballar".

Per Pere Morey "prendre la decisió de salvar l'agricultura de Mallorca té conseqüències i repercussions morals, econòmiques i socials enormes. Noltros actuarem com la CE centrant-nos en la unitat familiar agrícola que és la unitat natural d'actuació. Una política d'ajudes. Jo tenc clar que per estirar el carro de l'agricultura s'ha de fer una política socialista. Noltros quan cerquem un mercat per un producte no ens demanaran com l'hem fet sinó si som competitius. Per arribar aquí haurem de ser revolucionaris i aplicar una línia d'actuació nova.

S'ha d'ajudar a la muntanya.

"A Mallorca hi ha dos aspectes clarament diferents: l'agricultura de la muntanya i la de la resta. Hi ha que subvencionar l'agricultura de la muntanya. Si volem les veles hem d'entendre que no són rendables, perquè per l'altura arriba després al mercat i és menys competitiu, que no se pot mecanitzar, etc. Això hi ha que subvencionar. En la resta de l'economia la política radical que aplicarem és molt senzilla: exclusivament empresarial, produir allò que té consumidors.

Tecnològicament ho

coneixem tot, i per això és que en la producció no tenim problemes, però si que en tenim a l'hora de la comercialització. S'ha de produir lo que se ven".

Crear societats.

El Conseller anuncia la creació de societats, de treball, d'una xarxa. "Necessitam només tres o quatre emprenedors a cada poble, i amb una política de fets consumats ja veurem com els altres s'uniran al que estam fent. Farem coses i quan els altres ho vegin s'hi afegiran".

El Conseller pretén que els agricultors de Mallorca i els que ho vulguin ser coneguin com funciona l'agricultura a altres llocs. "Entre nosaltres i Turisme hi ha que crear una autèntica

agència de viatges perquè els agricultors sàpiguin que en el Sur de França, aquests que ens cremen els camions, van els diumenges en tractor però ben mudats i que en les llotges controlen amb ordinador el valor dels seus productes. No com aquí que els foravilers són uns pàries i tenen complexe de ser-ho".

Treball dur.

"Jo som conscient que posant-nos a treballar de bon de veres, ara mateix no aconseguirem en quatre anys, sinó solament l'inici dels primers aires del canvi. O aconseguirem canviar l'agricultura o ens estrellarem amb l'intent. Ara lo que tenc clar és que treballarem molt dur".

L'Anyada

Bastant malament ha començat enguany l'any agrícola pel que fa a les pluges, en uns moments tan importants com és el començament d'una anyada el temps torna castigar l'agricultura. Durant el mes de Setembre va ploure 19'5 litres repartits en tres dies, i dins el mes d'Octubre 33'2 litres en quatre dies; dades molt llunyanes a les de l'any passat que en aquesta mateixa època ja havia plogut cent litres més que enguany.

Ara que començam l'any agrícola és un bon moment per recordar que en aquesta època hi sol haver velles tradicions que fan referència a la predicció de l'anyada. Una de les més importants és la que diu que d'allà on ve el vent dia 14 de Setembre serà d'allà on vendran les boires que han de donar aigua durant tot aquest nou

any agrícola. El vent d'aquest dia venia de xaloc i pot ser que pugui ser un bon any, malgrat el mal començament, per la dita popular que diu "xaloc, aigua a prop".

Una altra tradició i tal vegada no sia tant coneguda, és aquella que diu que va molt bé que el dia de Sant Miquel les boires se suquin, cosa que enguany va passar ja que el dia d'aquest sant va ploure.

També hi ha una referència pel que serà l'anyada d'aquest producte tan saborós i apreciat per la gent com és l'esclata-sang. Si l'any passat no n'hi va haver massa, enguany pareix que va pel mateix camí si ens basam en els antics dits; un d'ells és que "si no hi ha figues de moro hivernenques no hi ha esclata-sangs", i de figues de moro hivernenques no

se'n veuen. I un altre és que si no plou dins el mes d'Agost tampoc no n'hi ha, i recordem que durant l'Agost no va ploure gens.

Ara vos oferim els litres ploguts per metre quadrat durant cada mes de l'any agrícola passat, any que en general va ser bo sense excepcional però que va donar bons rendiments als pagesos.

Any 1986:	
Setembre.....	61.5
Octubre.....	96.3
Novembre.....	33.3
Desembre.....	46.7
Any 1987:	
Gener.....	109.7
Febrer.....	58.9
Març.....	26.3
Abril.....	8.9
Maig.....	30.7
Juny.....	1.5
Juliol.....	5.7
Agost.....	0.0

479.5

EXPOSICIO BESTIAR OVI. FIRES '87.

Tal i com ja venia anunciant als programes de les fires, se va celebrar a devora les Escoles Nacionals el concurs-exposició provincial de bestiar de llana, baix l'organització de l'Ajuntament de Lluçmajor i patrocinat pel propi Ajuntament i Comunitat Autònoma i amb la col·laboració de la Càmera Agrícola Local, La Caixa, Sa Nostra, i altres entitats oficials locals i provincials.

Baix el punt de vista agrícola hi va haver una bona exposició de material per l'agricultor que va poder observar bé vegent les virtuts i els defectes. Però malgrat tota aquesta gran quantitat d'elements agraris, el que cridava més l'atenció, ja com anys passats era el concurs de bestiar de llana, no per la importància dels premis, sinó per tenir l'honor d'haver guanyat. L'exposició d'enguany fou molt bona i a més també hi participaven concursants d'altres pobles.

Lo més important en l'apartat dels premis fou l'entrega del premi especial concedit l'any passat a les germanes Noguera Gelabert (Cala Pi) i en Bernat Contestí (Ca'n Amorós) i que

consistia en la reproducció de l'estàtua del Rei Jaume III per haver guanyat tres anys seguits en una determinada classe.

ENQUESTA SOBRE L'ESTRUCTURA DE LES EXPLOTACIONS AGRÍCOLES.

L'Institut Nacional d'Estadística està realitzant a Lluçmajor, durant els mesos d'octubre i novembre, una enquesta sobre l'estructura de les explotacions agrícoles. L'enquesta és de caràcter aleatori, és a dir, de les explotacions existents a Lluçmajor. S'agafa una mostra representativa de la qual després, per referència estadística, es deduirà quin és l'estat real-actual de la pàgina del nostre terme.

L'enquesta es realitza de la següent manera: als titulars d'explotacions que han sortit al llistat de la mostra se'ls envia una carta on posa el dia i l'hora que han d'anar a la Càmera Agrària Local, així com les dades que es necessiten, i en el cas que no hi poguessin anar el dia indicat hi poden anar durant la setmana següent de 4 a 9 de l'horabaixa.

Segons l'INE tots els que figuren a la mostra estan obligats a declarar. Per altra part aquestes no poden publicar-se ni facilitar-se més que de forma numèrica i sense fer cap referència de caràcter individual.

El fi fonamental és conèixer l'estructura actual del sector i la seva evolució respecte al cens agrari de 1982, obtenint d'aquesta manera una informació homològica a la que exigeix la C.E.E. als seus estats membres.

MOLTS DE ROBOS I A SON PIERES AGAFEN ELS LLADRES.

La foravila de Lluçmajor i coincidint en el temps de la recollida de les ametles i les garroves ha tornat esser l'escenari de diversos robos, i els propietaris van veient com de cada dia es més difícil deixar les coses dins la seva amb la tranquil·litat, que hi havia altre temps, que no

se les enduran.

Molts de robatoris hi ha hagut en aquest temps, uns han estat petits com un parell de sacs d'ametles o garroves aquí, un parell allà, i seguint així; però altres han estat més grossos com a Ca'n Patacò, Cugulutx d'en Ripoll, hi robaren de 35 a 40 sacs de garroves i un cotxe vell, un citroen 2 cv, que l'amo ja tenia retirat i només empleava per dins la mateixa finca. A Ca'n Aulet d'en Sebastià artigues se'n dugueren uns 80 sacs d'ametles peludes. A Ca'n Joan de Son Pieres hi entraren dues vegades i a cada una d'elles se'n dugueren de 15 a 20 sacs de garroves.

Cansat, aquest darrer, que li robassin dues vegades seguides garroves i en menys d'un any un número considerable de porcells amb unes quantes vegades, es posaren a vetlar pel seu compte i ara fa uns quants dies han conseguit agafar els lladres que hi havien tornat per dur-se'n més garroves. En un acte de valentia i empipats pels continus robatoris que hi havia a la zona, on s'assegura que tant xalets com finques agrícoles han rebut al manco una vegada, s'enfrentassin als lladres retenint-los fins que hi va acudir la Guàrdia Civil qui els se'n va dur. Els lladres eren dos gitanos de Son Banya i també es pogué comprovar que tenien el cotxe que havien robat a Ca'n Patacò; així com se suposa que aquestes garroves anaven totes a parar a un magatzem, quasi segur de Ciutat, que es dedica a la compra de productes agrícoles.

ELS PREUS.

Gens acompassats van els preus i l'anyada; enguany que aquesta havia estat més o manco bona els preus han estat baixos, l'ametla segueix baixant, i el preu del bessó s'ha vist reduït en unes 70 pts. La garrova que al principi anava a cinc duros va veure com el seu preu pujava tres pts. i uns dies

més tard es col·locava a 30 pts., passades unes poques setmanes el preu ha tornat baixar un duro.

Malgrat aquests preus els magatzems es troben ben plens; ara els preus en pts. per quilo són:

Ametla (bessó).....	360
garrova.....	25
En la ramaderia també poc han canviat les coses, solament remarcar la petita puja dels bous i els xots; els preus al viu en pts. per quilo són:	
porcelletes.....	250 a 300
xots.....	300 a 350
bous.....	500 a 560
truges.....	100

Preus que si els comparam amb els de l'any passat en aquesta mateixa temporada podem veure com són pràcticament iguals. Cosa que tampoc no és de lo més natural perquè no ens d'oblidar que tot puja i que aquests preus haurien d'haver pujat.

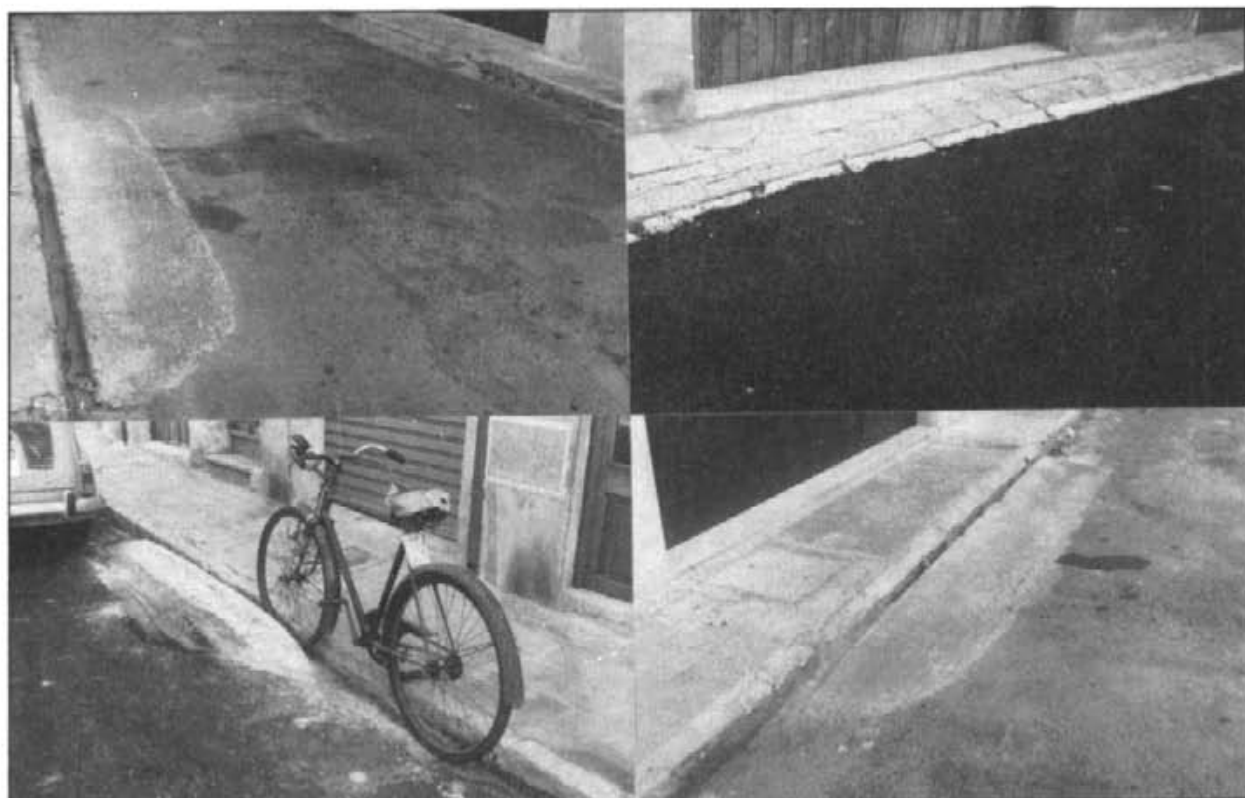
UN NOU LLOC DE VENDA D'ARBRES.

Com a bona notícia podem dir que a Lluçmajor aviat hi haurà un nou venedor d'arbres, ja que pareix ésser que hi ha certa afició o al manco molta és la gent que sembla arbres, i sinó bastava veure la pressa que tenien, principalment els diumenges, que fins i tot venia gent de fora a vendre'n.

Ara podrem comprar a qualsevol hora de comerç l'arbre que volguem sembrar, a aquesta tenda que obriran pròximament a la carretera de Porreres a 800 mts. de Lluçmajor.

La gran novetat sense dubte serà la venda de bistratxers (pistacheros), empaltats d'escutet, arbre que el seu fruit actualment és molt conegut i que de cada dia té més demanda; a més hi haurà noguers, cirerers, figueres, oliveres, cítrics com tarongers i llimoneres, i també s'hi podran trobar tota classe de plantes per a jardins exteriors.

Urbanisme o circulació?

(Redacció). No sabem a qui dirigir aquest comentari referent a l'estat actual dels nostres carrers. Si, per una banda, els edificacions legals o il·legals corresponen a urbanisme, si hi ha obstacles als carrers sembla que és culpa del responsable de circulació.

Des de les planes d'aquesta revista, durant l'anterior Consistori, ja denunciàrem el fet que els nostres carrers s'estaven poblant d'edificacions que impedeixen el pas de l'aigua i que, en els carrers estrets

on hi ha cotxes aparcats, eren motiu de desperfectes a les rodes i pneumàtics dels vehicles, i d'accidents dels que van amb bicicleta o motoret.

Ara, amb el nou consistori, sembla que això fins i tot s'ha institucionalitzat perquè a l'hora d'asfaltar carrers no s'han llevat les noses.

Al passat Ple, un ciutadà, que havia romput una roda del cotxe, va demanar què es pensava fer amb les rampes de formigó que hi ha enmig del carrers. No hi va

haver resposta. Les condicions ambientals aconsellaven acabar el Ple. Esperem que aquesta pregunta sigui resposta al proper Ple o millor abans, prenent les mesures que siguin necessàries per tal de solucionar el problema.

Al nostre poble hi ha moltes portasses que encara no han fet l'edificació i moltes cases, que, quan plou, els cotxes que passen per les voreres els omplen les portes d'aigua. Posar mampares de protecció és complicat i el vent se les en

duria. Posar una trampa d'aquestes davant la casa, a més de no deixar que s'hi emmagatzemi aigua, fa que els vehicles s'hi facin enfora. Pot ser molt efectiu.

Si això fa que els carrers de cinc metres d'amplària només en tinguin tres, ja és una altra qüestió.

Esperem que com en altres ocasions, quan s'han volgut justificar infraccions urbanístiques injustificables, no ens diguin que això crea llocs de feina.

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA
-
GARCIA

Plaza España, 62 Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

SA TEULERA

PLANTES D'INTERIOR I EXTERIOR
CENTRES - RAMS DE NUZIA
PLANTES - CORONES

Carrer Campos, 80 - Tel. 66 01 76

errades de cafè

Urbanitzar Regana

-I ara què?

-Ara una altra urbanització: Regana.

-Aquesta ja deu ser sa número vint-i-cinc... Però, és ver? Ara han d'urbanitzar Regana? I es militars què diuen?

-No, homo, no. Lo d'es militars no els ho deixaran urbanitzar.

-Idò serà perquè no els ho deixen, perquè si els deixassen...

-Sí, homo, ja ho sabem: N'hi ha que posarien teulada a tot es terme...

-I això que és es més gran de Mallorca, però és igual. Es es més gran de Mallorca i es més urbanitzable, perquè de casetetes una a's costat de s'altra, saps que n'hi caben de moltes...!

-No siguis ase...! S'ha de construir, però amb mesura. Pensa que S'Ajuntament té una important font d'ingressos amb sos permisos d'obres...

-I, ja que m'hi fas pensar... Ja deduesc que S'Ajuntament, endemés de sa ganància per permisos d'obres d'aquesta nova urbanització farà un negoci d'una finqueta de quatre quarterades valorada en més de quaranta milions de pessetes... Lo mateix que va passar amb lo de Capocorb...

-Sa teva suspicàcia no té enfront. Què has d'anar a retreure coses passades...! Llavors, si sa finca fos teva no ho retreuries.

-Ja és de raó que no. Però escolta; aquest estiu passat s'han venut ses quatre quarterades més cares de Llucmajor i que jo en tenga coneixement, i ha estat sa finca de Bennoc de Ca Na Colava, de sa que se n'han pagat quatre milions

vuit-centes mil pessetes.

Què te pareix?

-Me pareix molt ben pagada, però no està tan aprop de la vila com aquella altra. I sobretot, deixar-ho anar. S'Ajuntament té sa finca i basta.

-Sí, i una a S'Aresteta que no arriba a un cortó, encara que aquesta és donació d'una vella que està a sa Residència.

-Aquí volia arribar a parlar Donat... Comprat... Valorat car... Valorat baix... Tot és relatiu... Es preu de ses coses és un valor que li posam ets homos segons sa necessitat que d'allò en tenim o lo escàs que va. Mira, s'or i es diamants són cars perquè van escassos, si n'hi hagués a balquena ja no valdrien tant.

-I això què té que veure en què una finca valga deu o valga quaranta? No deu esser que a Llucmajor hi ha manca de finques o que hi ha poques ofertes per esser venudes...!

-No, homo, no. Es veu que s'Ajuntament de Llucmajor devia tenir una gran necessitat de comprar aquella finca i no va reparar en so preu.

-Necessitat me dius? No ho crec.

-Bé, idò què vols que te digui? Deu esser que s'hi varen encapritxar...

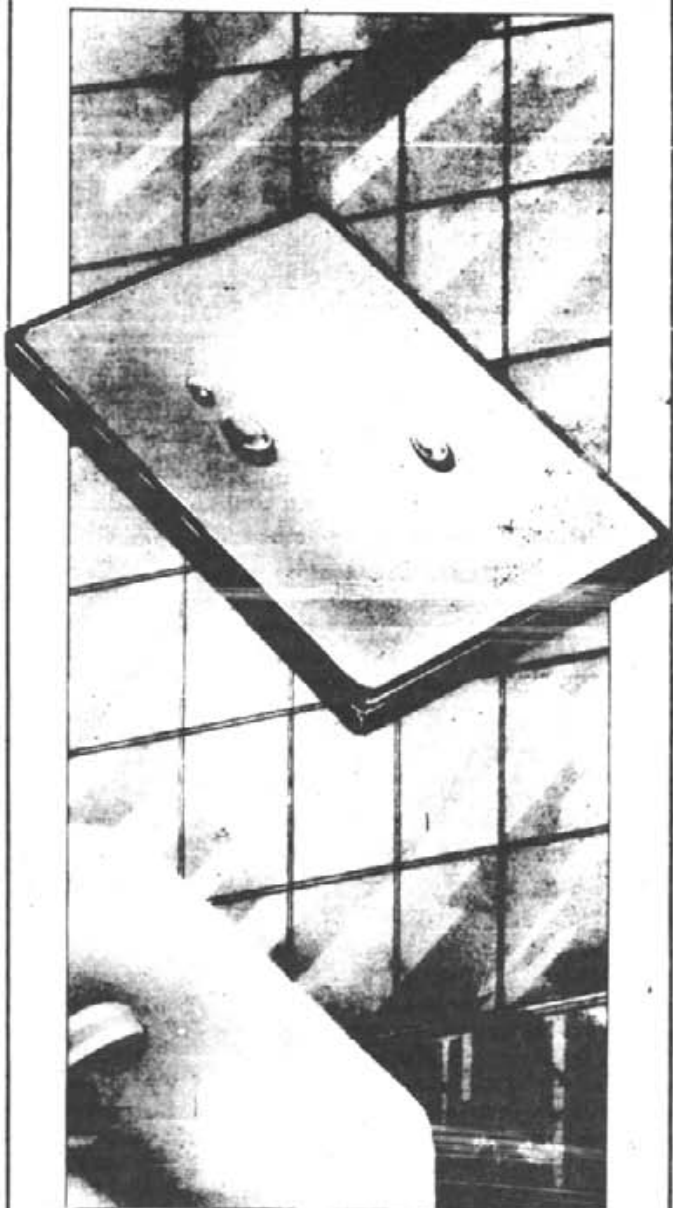
-Si es cosa de capritxos ja no t'ho discutesc. Precisament a un capritxós jo li he venut una perdiu per un milió de pessetes.

-Un milió de pessetes? I t'han donat es doblers un damunt s'altre?

-Bé..., no. Però me n'han donat dos quissos que valen cinc-centes mil pessetes cada un...!

Un que escoltava.

*Armonia y Calidad
a su "Servicio."*

Lisa y llanamente.

PREFAMA

Materiales de Construcción

Exposición en Palma:
C/ Archiduque Luis Salvador, 84
T. 25 16 31 - 29 29 97

Almadrón:
Gran Via Asima, Manzana 17, Solar 14
Polígono Son Castelló, (La Victoria)
T. 29 40 04

Llucmajor:
C/ Pedro Roig, 29
T. 66 01 50 - 66 01 54

Arenal:
Carretera Militar, 527
T. 26 22 38

Cala d'Or:
Avda. Benavides 17
Tel. 65 77 32

Son Boscana, antiga propietat

Amb el nom de Rafal d'Antoni Boscana, era coneguda en el Segle XV. En el primer quart d'aquest segle, era de Joan Boscana, poc abans de finalitzar la centúria, en 1.494, es produïa l'òbit d'Antoni Boscana nomenant hereu al seu fill Joan, essent el darrer descendent d'aquesta família; però, això sí, el llinatge Boscana va quedar lligat a la possessió.

Cap el 1.511, la possessió fou adquirida pel notari Pere Ferrandell, que sembla, era nadiu de Felanitx. El va succeir el seu fill,

Antoni Ferrandell, el qual abans de finalitzar el Segle XVI, sol·licitava l'ingrés en l'estament de Cavallers, després de ser reconeguts els seus mèrits. Antoni Ferrandell havia succedit al seu pare en 1.543, i en el cadastre de 1.578 la finca assolia una valoració de 1.600 lliures, moneda de Mallorca.

En el Segle XVII, foren propietaris Miquel Ferrandell, en 1.666, i Antoni Ferrandell, in 1.685, quan la possessió tenia un valor de 2.060 lliures, segons indica el cadastre d'aquest any. Continuaren la línia dels Ferrandell, Ignaci

Ferrandell, casat amb Ignàcia Gual. En 1.578 el valor catastral es mantenia intacte. Els va succedir Antoni Ferrandell, heretant al mateix temps, a més de Son Boscana, una altra finca del nostre terme, Son Cànoves.

El cadastre de 1.773, a més d'indicar el valor de la finca, que encara era el mateix de 2.060 lliures, ens dona a conèixer el majoral i la producció agrícola d'aquest any. L'arrendador era Jaume Clar, i la collita fou de 28 quarteres de blat, 1 qs. de xeixa, 20 qs. d'ordi, 15 qs. de civada i 2 qs. de faves.

**En el segle XV, era coneguda amb el nom de Rafal d'Antoni Boscana*

Les
mod.
princ

Una sèrie de construccions d'estil modernista és el més destacable de les cases

el Cavaller Antoni Ferrandell

Antoni Ferrandell, va ser el darrer propietari d'aquesta família, adquirint la possessió el Marquès de la Romana, a més d'un vincul d'aquesta família, sobre Son Ferrandell de Valldemossa. El Cadastre de 1.818, conegut com "APEO DE GARAY" diu que la possessió era del Sr. Marquès de la Romana, que tenia un valor de 4.000 lliures, que com es pot veure havia augmentat considerablement, i, cosa curiosa, assigna una extensió de només 174 quarterades, quan realment eren 238.

El cadastre següent,

de 1.862 diu que l'extensió era de 238 quarterades, -3 quartons i 98 destres, comptant amb 142 quarterades sense cultivar. El cultiu més extens era el dedicat als cereals amb 93 quarterades. La possessió per aquest temps era d'Antonina Anna Salvà, vídua de Canyelles, que l'havia adquirida del Marquès de la Romana. Aquesta família va continuar en la propietat de la finca, fins que per entroncament va passar a la família Mir, actual propietària.

Les cases de la possessió, encara que ofereixen un bon cop de

vista, són de caràcter senzill, però el més destacable són una sèrie de construccions d'estil modernista, segons sembla aixecades a principis de l'actual segle, reflexat en una làpida on consta la data de 1.903. Quant als restes prehistòrics, hi ha unes coves artificials prehistòriques, i la que es conserva en més bon estat, té un corredor d'accés; en les seves parets laterals dues regates per les quals corria una llosa per a tancar l'esmentada cova.

Joan Clar

Francesc Verdera

Fotos: Antoni Monserrat

Antoni Oliver

**Hi ha unes coves artificials prehistòriques*

Les cases de la possessió són de caràcter servil

Maties Garcias, regidor d'Educació i Cultura

"La contractació de l'equip psicopedagògic ha estat més transparent i justa que mai"

El procés de contractació de l'equip psicopedagògic municipal per part del nou Ajuntament, a més de llarg, ha aixecat expectatives dins determinats ambients professionals. Potser perquè, per primera vegada, ha estat contractat de forma diferent i amb molta de participació. A fi de tenir-ne la informació adequada, entrevistam el regidor d'Educació i Cultura.

-Per què l'Ajuntament contracta un equip psicopedagògic?

-El nou Ajuntament ha continuat la línia de l'anterior Consistori de proveir els centres escolars de Lluçmajor i S'Arenal en els nivells de pre-escolar i EGB, tant públics com concertats, d'un assessorament adequat per als casos de nins amb problemes o deficiències d'escolarització. Aquest servei és gratuït per a pares i centres i sempre actua en coordinació amb el professorat i el MEC i amb el consentiment dels pares.

-Quines són les característiques de la contractació de l'equip?

-L'Ajuntament no crea noves places dins la seva plantilla de personal. Per tant, no convoca oposicions, sinó que contracta directament els serveis d'uns professionals degudament titulats (Llicenciats en Psicologia i Pedagogia) i posseïdors de llicència fiscal per a l'exercici de la professió de forma autònoma. La quantitat que hi destina l'Ajuntament per a un contracte de 9 mesos, d'octubre a juny, és de 3.345.000 pts., quantitat dins la qual s'inclou una partida per a material. L'equip està obligat a presentar una memòria detallada de les activitats i els seus resultats a final de curs i informes detallats en acabar

cada trimestre.

-Com s'ha dut a terme el procés de contractació de l'equip?

-Una vegada aprovades pel ple les clàusules administratives i les tècniques, vàrem donar publicitat a l'acord a través del Bolletí Oficial de la Comunitat Autònoma i d'anuncis a la premsa. Al final s'hi varen presentar nou equips. Com que l'Ajuntament no té serveis tècnics per avaluar la qualitat del projecte de feina i del currículum d'estudis i professional que presentava cada equip, vàrem convocar una comissió formada pels directors dels col·legis públics, per un representant de les cuidadores de la Guarderia Municipal i per un representant del Col·legi Oficial de Psicòlegs i un altre del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats.

-Quina va ser la funció d'aquesta comissió?

-No pretenia ser ni un tribunal d'oposicions que emet un veredict inapel·lable ni suplantar les atribucions que, per llei, corresponen al batle i a l'Ajuntament pel que fa a la contractació. La seva funció va ser destriar les diferents propostes i donar una puntuació que servís de base al batle i a la Comissió de Govern a l'hora de prendre la decisió.

-Segons tenim entès, però, la comissió avaluadora va donar una puntuació i l'Ajuntament va procedir, inicialment, a contractar el grup que havia quedat en segon lloc.

-Les coses varen anar així: la comissió, després d'hores d'estudi i discussió, va donar la major puntuació al projecte, va donar la major puntuació al projecte de feina i al currículum

presentat per un determinat equip, que era el mateix que els dos anys anteriors havia entrat a fer feina per l'Ajuntament sense competència d'altres grups. El seguia, a molt poca distància de puntuació, un altre equip. La Comissió de Govern va decidir respectar aquesta puntuació, però el problema va sorgir quan comprovàrem que l'equip inicialment guanyador incomplia un punt de les bases: no presentava tots els justificants dels mèrits al·legats en el currículum. Per això els donàrem cinc dies de temps perquè els presentassin. La realitat va ser que no varen presentar documents acreditatius de tot quant afirmaven en el llistat de mèrits i d'experiència (diversos cursets, experiència en guarderies...) o alguns dels que presentaven eren escassament acreditatius (números de telèfons...) Això va fer que les puntuacions es capgirassin i

així l'equip guanyador i millor classificat va ser l'altre.

-Però aquesta encara no va ser la decisió final. Per què?

-En vista dels resultats i les puntuacions finals, l'Ajuntament va iniciar els contactes per contractar el nou equip millor classificat, cap dels membres del qual era conegut per ningú de l'Ajuntament. El problema va ser que, mentre demanàvem justificants a l'anterior equip, ja havia passat el temps reglamentat inicialment per a la decisió de l'Ajuntament, i la responsable del nou equip acabava de ser contractada com a professora de Pedagogia de la Universitat i una psicòloga del mateix grup havia començat a treballar en un centre d'Educació Especial. Això va fer que no poguessin agafar la feina de Lluçmajor. Llavors la solució va ser retornar a l'equip segon.

-Idò tots els rumors escampats per les escoles acusant l'Ajuntament d'arbitrarietat...

-Són paraules basades bé en la ignorància de tot el procés, bé en la mala intenció i afany de revenja de qui momentàniament pugui haver sentit amenaçats determinats interessos particulars sense parar esment en la veritat, la justícia i el respecte a tots els participants. Hem de tenir ben clar que l'Ajuntament no podia incomplir les bases que ell mateix havia posat, i més si aquestes impliquen no un tràmit burocràtic, sinó una garantia de qualitat. El nou Ajuntament ha actuat amb més transparència, netedat i garantia d'igualtat d'oportunitats que no qualsevol altre Consistori anterior, per a aquesta mateixa decisió.

Què és el "Projecte Home de Mallorca"?

El Projecte Home de Mallorca és un programa educatiu-terapèutic per a joves marginats, especialment per a joves toxicòmans.

Prové de la solidaritat de molts i a la base de la seva resposta hi ha un convenciment: l'important és l'home i no la droga; per tant no és un programa per combatre la droga, sinó per lluitar en favor de l'home. Aquest home, esclavitzat per la droga, que fonamentalment no és un "malalt" (encara que tenguí malalties col·laterals), ni un lladre (encara que robi per aconseguir la droga), sinó que és una persona que en un moment de la seva història s'ha aturat de créixer, i en lloc d'enfrontar la seva realitat, ha escapat mitjançant la droga, que a la llarga l'ha aglupit de tal forma que aconseguir-la s'ha convertit en l'únic objectiu de totes les seves accions.

Ajudar a créixer i madurar com a persona, trobant el sentit de l'existència, i l'alegria del viure, el poder sentir i el ser capaç de respondre, són objectius claus del programa educatiu-terapèutic.

Acompanyar aquest creixement el Programa ho fa bàsicament en tres fases, amb objectius específics distints i molt clars, i amb instruments terapèutics apropiats a cada fase i finalitat.

Aquestes tres fases es

Equip de terapeutes del "Projecte Home" en el Centre d'Acollida

realitzen normalment a tres llocs geogràfics distints. Són els que deim:

- Centre d'Acollida (El Terreno)
- Comunitat Terapèutica (Ses Sitjoles, Campos)
- Comunitat Terapèutica de Reinserció (Pla de Na Tesa)

Junt amb aquest treball amb les al·lotes i al·lots que han estat esclaus de la droga, existeix el treball amb les famílies, que va des dels grups d'auto-ajuda fins a la teràpia familiar paralela.

QUI EL PROMOU

El 26-11-1985 el Bisbat de Mallorca i la Conselleria de Sanitat de la Comunitat Autònoma de les Balears firmen un conveni en que es comprometen a treballar per

Ses Sitjoles. Tomeu Català, president del "Projecte Home"

la prevenció de la drogadicció i per la rehabilitació i reinserció dels drogadictes.

Entre altres coses en aquest conveni es declara la voluntat d'oferir a les altres Institucions Públiques i Privades la possibilitat de col·laboració. Endemés el Bisbat es responsabilitza de la formació de l'equip terapèutic i la Comunitat Autònoma de la construcció de la Comunitat Terapèutica a Ses Sitjoles.

Des d'una preocupació per la problemàtica de la drogadicció es va anar estudiant els distints projectes i programes que intenten donar resposta a aquesta problemàtica; es varen visitar gran nombre de

centres de l'Estat Espanyol i de fora; es va assistir a Congressos; i al final, després de set mesos, varem decidir posar en marxa el programa educatiu terapèutic "Projecte Home".

El 31 de Maig de 1986, a Madrid, ens varem reunir el Delegat d'Acció Social de l'Església de Mallorca i el que seria el President del Programa a Mallorca amb els creadors del Progetto Uomo, Mario Pichi i Joan Corelli, i els presidents dels Programes espanyols, programant la formació de l'equip terapèutic.

El criteri de selecció dels operadors està relacionat

més que amb els títols acadèmics, amb la síntesi entre les capacitats humanes, capacitat d'empatia, d'escolta, de disponibilitat, servei i les capacitats professionals.

La formació de base comprèn uns mesos de voluntariat, tres mesos de curs a l'Escola de Formació del Ce. I.S. de Roma i sis mesos de pràctiques a distints centres que ja estan en funcionament, que permeten un creixement professional i personal.

En aquest moment són onze els membres de l'equip terapèutic.

Provenen de distintes professions.

CENTRE OPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIO
M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

1. Llicenciat en Pedagogia Terapèutica i sacerdot, que és el President del Programa a Mallorca.

2. Metges

3. Psicòlegs

4. Professors d'E.G.B.

5. Graduats Escolars

-una dependent

-un fuster

-un educador especialitzat.

Aquest equip no està tancat, ja que dintre d'un any, en obrir la reinserció, necessitarem al manco quatre persones més, i això ens suposa que ben prest hauran de començar la preparació.

Tot això pel que es refereix a l'equip terapèutic. Existeix endemés tot l'equip del Centre d'Estudis -en aquest moment 5 entre remunerats i voluntaris- que són els qui han de dur endavant:

-el treball de relació amb persones i Institucions necessari perquè el Programa pugui anar endavant, p.e. amb institucions mèdiques,

El Centre d'Acollida en reformes

judicials, militars.

-L'organització del seminaris, tallers, formació

per adults, i activitats.

-L'organització del voluntariat. Si en totes els esferes del Programa l'esperit del voluntariat és clau, és clar que l'aportació de les persones que voluntàriament volen dedicar al Programa algunes de les seves hores setmanals és de molta importància.

Manca a aquesta exposició l'equip que dugui endavant el treball amb famílies. Hi ha ja la base de l'equip, però ens falta rotatge i el complementar-lo.

Dins aquests dos equips especialment, hi tenen

cabuda moltes persones que vulguin aportar algunes hores setmanals voluntàriament.

Tant a les persones remunerades com a les que no, se'ls demana professionalitat i disponibilitat en el servei. Per això s'organitzen seminaris i cursos per tal de mantenir les dues característiques renovades i al dia.

QUAN I A ON

El Centre d'Acollida s'obri el 31 d'agost de 1987.

Està en el Carrer Ramon Servera Moyà, 42. El Terreno 07015. Palma.

El telèfon és el 456212. Estarà obert aquest Centre de 9 a 13 i de 15 a 19. L'edifici ha estat deixat gratuïtament per les Germanes de la Caritat.

La Comunitat Terapèutica, que està a Ses Sitjoles (Campos) i que ha estat cedida al Programa per la Comunitat Autònoma, s'obrirà uns tres mesos després. Deim "uns" perquè el procés personal de reforçament de la motivació no és una cosa mecànica, sinó que cadascú el fa; per tant dependrà de l'obertura del camí que els primers faran a la Acollida.

La Comunitat de Reinserció, que està a C/ Monges Agustines, en el Pla de Na Tesa i ha estat cedit l'edifici també gratuïtament per les monges Agustines-, s'obrirà uns dotze mesos després de l'Acollida. Deim "uns" per les mateixes raons que hem dit abans.

Jaime Llull Rodríguez

-Instal·lacions elèctriques

Enllumenat

Instal·lacions d'energia solar

Montatge de quadres elèctrics

Antenes TV

-Instal·lació de comptadors

Canvis de tensió

Contractació de comptadors

-Pressupost gratuït

C. Gómez Ulla nº 45 Tel. 66 17 92 (Llucmajor)

Dojo Kodokan de Llucmajor

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNASTICA DE MANTENIMENT I GIMNASTICA DE MUSCULACIO.

S'Informi al carrer Major, 39

LLUCMAJOR

Dimarts, Dijous i Divendres
des de les 17 hores

JIU-JITSU

GIMNASTICA I RELAX

I Fira Alternativa

Enguany, s'ha inaugurat la I fira d'alternatives a Llucmajor, organitzada per membres del G.O.B. de Ciutat i de Llucmajor.

A la Fira hi participaren: L'equip d'agricultura biològica de Mallorca, els objectors de consciència, pedal verd, Greenpeace, particulars, llibreries, Assemblea per la pau i el desarmament, Rac Nish i naturalment el G.O.B.

Cada taula exposava part del material que fan, com és ara: posters, camisetes, adhesions, revistes, etc. i material informatiu de les activitats que realitzen. Així mateix, continuament, es passaren vídeos sobre races autòctones i campanyes.

Si més no, l'objectiu d'aquesta fira no es centra

**HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"**

★ ★

NOVA DECORACIO

TERRASSA

**Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !...**

OBERT TOTS ELS DIES

**SERVEI DE BEGUES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES**

★ ★ ★

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

únicament i exclusiva en la mostra feta enguany a Llucmajor, és molt més ambiciós; es pretén que siga una fira rotativa i cada vegada més gran que es presenti a les més importants fires de Mallorca amb alternatives noves i més material a exposar.

Pel que fa a aquesta han estat moltes les corregudes que s'han hagut de fer, molta feina per molt poca gent que, tanta sort, no ha perdut l'ànim.

La fira d'alternatives sols ha fet començar, molta feina durà mantenir-la i millorar-la però la il·lusió no manca i ara per ara és l'únic que es necessita per anar endavant.

Laurenti Lea.

**PERRUQUERIA
FINA**

C/. D'es Vall, 49

Sagues i llegendes del Rin (II)

EL MOLÍ

Hi havia a Mannheim, ja fa molt temps, un molí que era empès per l'aigua del Rin. L'amo era una home dolent i cap compassió sentia envers dels pobres. La seva avarícia era tanta que sempre tenia por que no li robassin. Era per això que sovint a mitja nit anava cap al molí i despertava el seu fidel missatge que es veia obligat a dormir-hi.

Una vegada hi arribà, retut de cansament, un home vell i demanà qualque cosa per poder descansar-hi. El moliner acabava de sortir-ne i el missatge pensava per ell mateix que ara tan de sobte l'amo no hi tornaria. Deixà reposar el vell damunt uns sacs de gra buits.

Era el vespre i fins i tot el missatge estava molt cansat de la feina. Es va ajoure així mateix i ben prest es va adormir.

A mitjanit, però, fou despertat per la veu aspra del moliner que deia al vell males paraules i donà una forta renyada al missatge per la seva benignitat.

"Deixau encara dormir un poc més a l'home vell", li demanà aquest. "No ha fet mal a ningú".

"No vull que cap home vagaregi per aquí", cridà el moliner. "Ni si vingues el mateix Déu i Senyor, el deixaria entrar". Es dirigí altra vegada a l'home vell i el va insultar; "Per amunt, rodamon! Aquí no es roba res".

Però aleshores, defora, pujà l'aigua del Rin i el vell dels cabells blancs com la neu es redreçà majestuosament.

"Jo som el vell del Rin", digué amb veu de tro. "He mlt el teu gra amb el meu poder. Tu

*El que vol dir que jo estigui tan trist,
això no ho sé pas. Un conte dels temps
passats mai no deixa la meua pensa.*

Heinrich Heine

ets ingrat i tens un cor de pedra. No vull la teua vida, però el teu molí esdevindrà no-res".

El Rin va créixer cada vegada més i més. Inundà el molí. L'esperit del Rin es tornà aigua i el molí fou destruït i arrencat. Una ona alta com una casa se'n dugué el moliner i el missatge a l'altra vorera.

ELS HOMENETS DE COLZADA (Die Heinzelmännchen)

Com sempre les llegendes ens conten de gegants i de nans. També a Colonia, altre temps, hi vivien nanets. Hom els deia homenets de colzada o nans i no eren pas més grossos que un ratolí. Eren uns esperitons afables que ajudaven els homes i els alleugerien de treball tot d'una que aquests dormien i que els petits no podien ésser observats.

Quan quedava ben adormit un forner en lloc de coure el pa, en un obrir i tancar d'ulls, sortien els Heinzelmännchen dels seus amagatalls, prenién la farina, pastaven, fenyien els pans, encenien el forn i coïen el pa. I tot despertant-se el forner, el pa ja estava fet.

Això mateix els passava als serrallers, als fusters grossers, als fusters primers -això els passava als moliners, als boters, als camissers- i, després, també al sastre que havia de fer un vestit de gala.

Un dia d'estiu bascó el nostre sastre, mentre estava treballant, es quedà adormit.

Aleshores vingueren els nanets i tallaren i cosiren fins que el vestit de gala va estar acabat i molt més bonic que no el mestre l'haguera pogut fer. La seva esposa considerava també admirable el treball dels petits. Llavors, curiosa, com són les dones, volia veure treballar els gnoms.

A la nit, quan el sastre era al llit i roncava, la seva muller preparà tela, agulles i tisores i una mudada només mig acabada. Després va escampar cigrons per tot arreu de l'habitació per sentir i veure treballar els Heinzelmännchen quan vinguessin. S'escondí darrere la porta i amagà el llum que duia en la mà darrere el seu davantal. No trigà gaire l'enrenou i la caiguda. Sentia com els nanets relliscaven damunt els llenegadissos cigrons i es queien i, de pressa, va anar a l'habitació amb el llum d'encruia a la mà.

Però molt abans que ella pogués veure res, els Heinzelmännchen foren desaparaguts i de llavors ençà romanen amagats fins el dia d'avui. Però ara a Colònia i també a les altres ciutats, cal que treballin els homes mateixos.

EL CASTELL DEL DRAC

No lluny de Bon es colombren des del Rin, damunt una altura espadada, les ruïnes del Castell del Drac.

Els noms de Castell del Drac i de Roca del Drac, damunt la qual

estava construït el castell, tenen llurs orígens en temps molt llunyans. Els germànics de la riba esquerra del Rin s'havien convertit ja al cristianisme, mentre que els de la riba dreta havien encara romàs gentils.

Un drac terrible vivia aleshores dins una cova i causava molta destrosa dins tota la comarca. Els gentils li sacrificaven homes per amansir la seva colera.

Una vegada aquests gentils germànics portaren la guerra a la riba esquerra del Rin i en tornaren amb un botí enorme i molts presoners. Entre els presoners hi havia una jove d'una bellesa extraordinària.

Horsrik era un guerriller molt anomenat i Rinbold un audaç lluitador entre els germànics vencedors. Ambdós volien tenir del botí la jove per a ells mateixos. Posaven ja les mans a les armes quan el sacerdot els separà i els digué aquestes paraules: "Una cristiana jamai deu desunir els nobles del nostre poble. Cal ésser immolada al drac en honor de Wotan i oprobi del Déu dels cristians".

Tots callaren i, en solemne seguici, la donzella fou acompanyada als voltants de la cova del Drac i fèrmeda, allà, dins la balma sagrada. Però els seus braços quedaren lliures.

Amb un prec silenci i tot confiant, humilment, en Déu, mirà la jove els pagans que ara es retiraven per poder contemplar des de lluny el que esdevindria.

Molt prest se sentiren els brúfols i els xiulets del drac i les màgoles de les seves escates. En aquest moment el veren arrossegar-se cap allà i tirar-se,

INTURAS
ACHECO
NAVARRA 2 TL. 660426
LLUCHMAYOR

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
C/ Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12
LLUCHMAJOR.

ràpid, damunt la víctima.

Tot tremolant d'angúnia, prengué la jove el seu crucifix d'or que duia damunt el vestit i, amb una pregària fervorosa, l'avançà cap al monstre que com si li hagués tocat un llamp tornà enrere i es tirà des de la roca cap a l'abisme. Esclatat, ràpidament, fou arrossegat per les ones del Rin.

Davant aquest miracle es convertiren els infidels, deixaren lliures la jove i els altres presoners als seus i demanaren el baptisme. Però, Rinbold, l'agosarat guerrer, fou el primer que féu diligències per a rebre'l.

Més tard, guanyà l'amor de la jove salvada i edificà per a ella i per a ell mateix una església a Tale i un castell al cim de la Roca del Drac.

ROLAND.

La llegenda de Roland, el paladí més jove i més mereixedor d'arribar a ésser estimat, és coneguda de tots. Fou enal·lit en el segle XI en la "Chanson de Roland". En aquest poema èpic Roland troba la seva mort a Roncesvalles, als Pirineus, després d'haver donat proves d'un coratge meravellós.

La llegenda del Rin de Roland deixa l'heroi encara en vida i ens conta el seu retorn al Rin.

Roland ja era anat abans al Rin i havia trobat asil al castell del Drac. La bella filla del senyor del castell, que es deia de nom Hildegunda, despertà l'amor de l'heroi i Roland demanà per casar-se amb l'estimada, l'amor de la qual sempre li fou fidel.

A l'altra riba del Rin, el pare de Hildegunda feu construir un castell magnífic que hauria de servir de mansió als promesos després de les seves nocces.

No era acabat encara el castell de Roland quan el rei Carles manà que cridassin Roland per anar amb ell a

Espanya per combatre els alarbs. Ben prest arribà la notícia que Roland, després d'aferissat combat, havia mort.

Hildegunda no tenia consol dins la seva solitud. Per a pregar per l'ànima del seu promès mort, se dirigí al monestir que hi ha damunt l'illa de Nonnenwerth, al Rin, i es feu monja.

Però Roland no era mort. Després de molts mesos, tornà ben sa de les greus ferides de la batalla i demanà veure la seva promesa.

Llavors l'entristit pare assenyalava l'illa de Nonnenwerth i li deia: "Hildegunda us tenia per mort i és anada allà, al convent. Ha pres el vel. Ja no és la vostra promesa, ara és ella la promesa del cel".

Roland estava desesperat. Es llevà l'armadura de cavaller i se'n anà a l'altra riba del Rin a l'encara no acabat castell de Roland i mirava, dia rera dia, cap a Nonnenwerth, on ell podia veure al jardí la seva estimada. Un dia trist fou posada una monja dins la seva fossa i, des d'aquell jorn, mai més no tornà veure Roland Hildegunda que abans havia estat la seva noia.

Un dia i un altre, el cavaller fidel seguia guaitant l'altra riba sobre les sepultures del monestir i, a la tardor, el trobaren mort, els ulls vidriosos, girat sempre cap a Nonnenwerth.

Encara, després de molts segles, roman el castell de Roland front a front del castell del Drac i entre ells, allà baix, profundíssim, en el Rin, el monestir de Nonnenwerth. Després s'enderrocà i és ara un caramull de ruïnes. Del castell de Roland ens en resta tan sols un arc esvelt de pedra. Però també un dia s'esbaldregà.

I avui s'aixeca damunt el Rin l'arc de Roland.

Hom l'ha reconstruït en bella recordança del generós heroi i del seu fidel amor.

EL LORELEI

Sempre que una barca passava per davant del penyal de Lorelei, tots els alemanys començaven a cantar: "No sé pas això quina significança deu tenir que estic tan trist..." El poema bonic de Heine, amb la seva musicalitat que arriba a l'ànima, es esdevingut, ja fa anys, una autèntica cançó popular.

Però la llegenda es basa en això que segueix: Ja fa molts anys que, quan s'acostava la nit fosca, se sentia, des d'una roca, a una revolta del Rin, una cançó encisadora. Al seu cim, hom hi veia una admirable i formosa noia que, amb una pinta d'or, es pentinava el seu llarg cabell mentre anava cantant.

Però cap home havia aconseguit contemplar de prop l'estrangera, ja que tots els qui intentaven de viatjar sobre el Rin, colaven la vida en el remolí que allà hi havia.

El fill del comte paladí, al Rin, es deia Ronald de nom. Era un jove ben plantós, fort i quan escoltava el cant de la seductora donzella, volia veure-la, encara que només fos de lluny i una vegada.

Una nit, acompanyat d'un vell mariner del Rin, vogava, i més allà, lluny, sentia ja el so d'una veu magnífica. Quan arribà més prop, va veure, allà dalt, damunt del penyal, la noia i ell ja no podia contenir-se. Malgrat l'avertència del mariner, es precipità l'impetuós jove al riu, per nadar cap allà on la dona bella l'esperava resplendent.

Però ben prompte se sentí el crit de mort del jove que era arrossegat pel corrent ràpid; ell havia estat estrellat contra les roques.

Quan el pare de Ronald hagué escoltat el terrible missatge, ordenà de capturar la bruixa i de tirar-la al Rin. Una tarda una petita barca amb homes armats es dirigia allà, cap

a l'espadat. I quan es va fer nit, pujaren els guerrers i voren immediatament la jove asseguda, voltada d'una llum misteriosa.

Tot d'una que ella va sentir les petjades amenaçadores dels homes, es transformà davant d'ells i els preguntà:

"Què volen aquests pobres mortals de mi?"

"Llançar-te al remolí, bruixa, respongué ferotge el cabdill de l'escamot armat.

Llavor rigué la filla del Rin i va dir:

"Amb gust us vull estalviar això. El Rin mateix vindrà a buscar-me".

Llançà el seu collar de perles al riu i a més va cantar:

"Pare, ràpid, lleuger!
Els blancs corcers envien la seva filla.

Vol viatjar amb les ones i el vent".

El Rin va acréixer el seu estrèpit. L'escuma de les seves ones arribà més i més amunt. I, ara, es destaca com corcers blancs talment la neu i puja des del fons fins al cim del penyal. La donzella trontollà damunt dels corcers màgics i cavalcà cap avall, al Rin, a través dels aires.

Des de llavors, ningú no l'ha vista ja al Lorelei. Però, de nit, quan tot és tranquil, ressona, sota el penyal, quelcom que sembla una veu admirable de dona.

Llucmajor, 6-9 de maig del 1.987

Sebastià Cardell

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Telèf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

El pasat ple ordinari prometia ser mogut. Hi havia tres temes importants: problemes de taxistes, la destitució d'en Rabasco i l'aprovació de les normes que regiran l'Ajuntament en matèria de normalització lingüística.

El que prometia ser el plat fort era l'assumpte Rabasco i el dels taxistes (hi havia hagut repartida de paperetes per les cases convidant la vent al ple "para ver la dictadura del PSOE"), però la cosa va canviar i no va anar per aquí. Aquests dos temes foren debatuts pels regidors i els taxistes en tot moment es comportaren ben correctament, contradint la mala fama que tenen.

....

Quan es va tractar el tema de la normalització lingüística, va ser quan més s'encalantiren els ànims, i el Sr. Batle es va veure obligat a demanar que el públic es comportàs com calia. Tampoc no fou en aquesta ocasió quan els taxistes destacaren (si bé hi participaren com molta altra gent del públic), sinó un grapat de fadrines cinquantenàries que aquest cop havien decidit canviar el seient dels bancs de l'església per als de la sala d'actes del Consistori. La manca de respecte cap a l'Ajuntament, als que no pensàvem com elles, i fins i tot als qui, pensant com elles volien escoltar el que es deia, es varen manifestar reiteradament en veu alta i fins i tot, amb crits en contra del que no volien.

....

L'òliba, que per tenir el mateix hàbitat, és bona coneixedora d'aquest tipus

de persones, està ben preocupada. No sap si hauran decidit deixar el seu habitual lloc de peregrinatge (l'església) i emigrar a l'Ajuntament. Motius en tenen: la parròquia ja no ofereix tots aquells actes que podien servir d'entreteniment a aquesta gent (quaranta hores, completes, rosaris, els passos, adoracions nocturnes i un llarg etc...) En canvi, un Ajuntament Democràtic i tolerant pot ser un bon lloc d'esplai. Sempre queda millor cridar contra el Batle o els regidors que contra el Rector o els seus ajudants.

En una paraula, si l'emigració no ha estat passatgera i s'ha consumada, l'òliba es pot sentir ditxosa però el mussol (habitant de la toerrata del rellotge) i el Sr. Batle poden començar a recitar aquell refrany que modificat p'en Jaume Santandreu diu: "Déu ens guard de ca que no lladra, de pedra redona i de monja sortida de convent".

El mussolet m'ha dit que, a la vista de s'èxit de públic, que s'està enregistrant en les sessions plenàries que celebra el nostre Ajuntament, una empresa multinacional està considerant la possibilitat de filmar el desenvolupament i projecció en una pantalla gegant que podria col·locar-se en mig de plaça.

D'aquesta manera es donaria una solució d'emergència a l'escassa capacitat de la sala de sessions i de passada, si s'aconseguia el suport d'alguna firma o indústria llucmajorera, les arques municipals tendrien un nou ingrés pel capítol publicitari.

Els interessats en aquesta iniciativa poden enviar les ofertes a 'SA PENYA D'ES FALCO'; el mussolet assegura que l'adjudicació s'efectuarà sense "xanxullo".

....

El mussolet, com que ha vist el gran nombre de ciutadans que van als Plens i com que és un gran seguidor del

desenvolupament de les sessions ja té lloc reservat per al present mes de novembre perquè al passat ple per poc s'hagué de col·locar enfilat damunt un dels retrats dels nostres fills il·lustres.

Per cert, com a bon observador que és, vol donar un consell al Batle. Seria convenient que la primera autoritat municipal acudís als plens amb "traje" i corbata. No, no és que el mussolet sigui partidari del protocol i del boat, però, si continuen venint informadors ciutadans passa allò que passa, i confonen el tot mudat Rabasco amb el Sr. Batle.

....

I ja que parlem del regidor del CDS, després que el Batle explicàs als ciutadans per què el va decretar el cessament de Rabasco de tot quant càrrec tenia, el regidor castellano parlant va procedir a penjar-se medalles per tot allò que havia realitzat al llarg de més de tres mesos en l'equip de govern.

"Si el deixen xerrar, no el penjaran mai", va dir l'òliba. "Ara resulta que en lloc del decret del cessament que va firmar el Batle, li haurem de penjar un parell de medalles pels serveis prestats".

....

Els carrers de "ES QUADRAT" i d'altres han

estat recentment asfaltats i han quedat que semblen una autopista. Es una delícia circular per aquests carrers després de tant de clot i desnivell. Diuen que els cotxes encara se creuen que circulen per un altre poble que no és Lluçmajor.

Però la ditxa no pot ser mai completa. Així, el carrer del Bisbe Taixaquet, habitual escenari d'autèntiques carreres i com peticions d'acrobàcia dels motoretts, s'ha intensificat per quant a activitat es refereix. La plaça del

Sabatèr s'ha convertit en un punt de concentració de tota la joventut motoritzada i des d'allà pugen a plaça a tot gas i també a tot renou sense que la política municipal se n'hagi temut. I això que ja els ho hem dit altres vegades!

....

Els foravilers nostres no van de berbes. Estan cansats de ser víctimes constants de robatoris ja siguin de ramat o de sacs d'ametles o de garroves i han decidit prendre mesures. Aquestes mesures són per evitar que els desaparegui la collita quan l'hagin recol·lectada.

I si no ho creis, demanau-ho a un grup d'"amants del que no és seu", procedents de Son Banya, que sentien especial predilecció per les garroves llucmajoreres. "LOS HOMBRES DE HARRELSON" foravilers, escopeta a l'espatla, els varen posar de bona manera fins que va arribar la guàrdia Civil la qual es va fer càrrec dels indesitjables visitants.

C.D. Espanya I Preferent

Tot continua igual

Joa. Quin.

Des de la nostra darrera informació poques coses han canviat en el C.D. Espanya, quant a resultats es refereix, podem dir, de moment, que "és un equip d'anar per casa?". Tot continua igual quan es duen nou jornades del campionat de lliga i els nostres jugadors veuen, amb pena, què suposa portar 2 negatius, i que, equips com el Margalidenc, Cala d'Or, Cardassar i Petra s'escapen dels seus dominis deixant permig una llacuna de 5 o 6 punts, que, de moment, sembla insalvable. Tant és així que de moment el parlar de III Divisió sembla broma.

ELS RESULTATS MANEN.

Hem de comentar tres resultats, des de la darrera informació, des de que el Margalidenc ens deixàs els primers negatius, dos triomfs ben dars a casa i una també molt

Garau Vaquer, M. Monserrat i J. Jaume, C.D. Espanya.

clara derrota fora.

Dia 11 del passat mes d'octubre ens va tocar visitar "Es Revolt" de Montuïri en el camp

del qual juga el titular del mateix nom que, l'any passat, i sota la direcció de Pep Dols, va descendir de III Divisió. D'aquest

partit hem de significar que quan el marcador assenyalava un 2-0 a favor dels de casa Leo va fallar un penalti, per la resta, res de res quant al joc dels espanyistes que al final quedaren vençuts per 4-0.

El Camp Municipal d'Esports es va vestir de gala per al partit de la Darrera Fira que aquest any, va tocar jugar, a la fi, a Lluçmajor amb bona assistència d'espectadors com és habitual en un dia de Festa Major. El visitant de torn va ser l'equip ciutadà que té la seu a Ca's Vicari. El resultat va ser contundent (4-1) a favor dels homes de J. Manresa i M. Vidal començant a marcar Monserrat quan es complia el m. 20 acabant així la primera part. En el segon temps va millorar el ritme del marcador però no el joc d'ambdós conjunts, Terrassa, a quatre minuts de la reanudació aconseguia el 2-0 i el centrecampista Gelabert acursaria distàncies quan les manetes del rellotge marcaven el m. 64. Però en Terrassa, que torna a golejar malgrat esser tan perseguit per les lesions, feia pujar el gol de la tranquil·litat en el m. 75 per ser el seu company Garau Vaquer qui tancaria el compte quatre minuts després.

Els resultats comanden i encara que el comentari va ser d'un encontre no molt bo es va vèncer amb claredat i gols i això, en futbol, és el que importa.

El mateix s'esdevenia set dies després, també en el Municipal Lluçmajorer, quan es va guanyar, però sense convèncer, a un Son Sardina que ocupa el darrer lloc de la classificació en el moment de fer aquest comentari. Hem d'afegir que els visitants varen marcar primer però els gols de Magaña, Leo i Garau feren que els dos punts quedassin a casa.

TALLER DE JOIERIA

Olegario

Treballam el seu or i argent.

**Gravats i compostures.
Trofeus esportius**

**Carrer Born, 7
LLUCMAJOR.**

Juvenils I Regional

La zona intermitja

Joan Quintana.

Quan es duen disputades vuit jornades del Campionat Juvenil de I Regional, els nostres representants figuren en una zona intermitja de la taula classificatòria amb dues victòries, tres empats i igual nombre de derrotes, figuren amb 16 gols a favor i els mateixos en contra i 7 punts, i encara que això ens allunya del líder (Mallorca amb 16 punts) també ens distancien dels darrers classificats. A.C. Balears (3 punts) i B. Ramón Llull (2 punts).

El primer partit disputat, des de la darrera informació que vos havíem donat, va ser dins casa contra el Rellotgeria Calvo A. el qual se'n dugué un positiu (2-2), encara que segurament degué tenir gust de poc perquè guanyaven de dos a zero, però el que compta és el resultat final i S. Martí i J. Oliver deixaren la cosa en taules en aquest

encontre, que per cert, va ser bastant mogut.

Set dies després es va haver de retre visita al conjunt de La Salle i encara que els visitants jugaren bé en tot moment, no pogueren impedir que els dos punts se'ls quedàs La Salle B. al vèncer per la mínima (2-1) al C.D. Espanya el qual va marcar a través d'Antoni Salom.

Finalment, el darrer resultat que coneixem, relatiu al darrer diumenge d'octubre, és la golejada que els joves de Joan Pérez endossaren al Cide B (5-2), amb gols de S. Martí, A. Cantos, i A. Salom el qual va marcar tot solet tres dianes i que torna posar el liderat emocionant per al màxim golejador dins l'equip, sobretot amb aquest duo format per A. Salom i L. Mòjer, el primer amb cinc gols i el segon amb quatre i això només després d'haver jugat vuit encontres.

Infantils C.D. Espanya

I Regional

Els resultats no acompanyen

Infantils C.D. Espanya.

Quintana Castell.

Malgrat el treball seriós i sacrificat que realitzen els entrenadors, Bernat Sacares i Julià Ferragut, els resultats no acompanyen aquesta bona tasca i d'aquesta manera, quan es duen jugats vuit partits de campionat de lliga, els Infantils del C.D. Espanya figuren només amb 3 punts, un partit guanyat, un d'empatat, sis de perduts, dotze gols a favor i trenta en contra. Un trist balanç que els ha duit a compartir amb LaSalle i l'Alcúdia els darrers llocs de la classificació.

Tornant la vista enrera, hem de recordar que els tres darrers resultats que coneixem i que ens faltaven per comentar, han estat llamentosos.

El primer disputat a Manacor contra el sempre totpoderós

Olimpí que ocupa el liderat de la classificació comptant els seus partits per victòries i que en aquesta ocasió va endossar una golejada (8-1) als nostres joves que només varen ser capaços de contrarestar amb un gol marcat per A. Clar, que es sol anomenar en aquests casos "el gol de l'honor".

El següent partit va ser contra l'equip de Sa Pobla, que figura en segon lloc de la taula, i que ens va vèncer a casa per golejada (1-5), arcant pels locals A. Ruiz.

I ja que parlem de golejades, set dies després, s'esdevenia el mateix a Inca perquè ens tornaven "apallissat", aquest pic contra el B. Ramon Llull (6-1) essent, en aquesta ocasió, S. Puig el que marcaria per als espanyistes.

Alevins C.D. Espanya

Regular, per començar

Quintana Castell

Quan es duen disputades tres jornades del Campionat de II Regional Alevin, el C.D. Espanya figura en una situació que es pot catalogar de regular per començar perquè només ha vençut un encontre i perdut els altres per severes golejades.

El primer encontre de la competició va ser a casa contra La Salle de Manacor al qual es va vèncer (3-1) amb bastanta claredat essent Joan Bonet, Pere J. Muñoz i Cosme Julià els autors dels gols locals.

Va arribar el primer desplaçament, tocant visitar la capital, per enfrontar-nos al Cafetín que ens va golejar molt

durament (8-0).

I correctius foren també els quatre gols que ens vamarcar el Ca'n Picafort (1-4) a Lluçmajor, set dies després de la golejada de Palma. En aquesta ocasió l'únic gol de l'Espanya el marcaria en Jaume Clar.

PLANTILLA 1987/88: Ll. Fullana, A. Martínez, A. Nadal, A. Corbalán, J. Monserrat O., P.J. Muñoz, C. Julià, R. Castell, J. Ruiz, J. Bonet, A. Bonet, M.J. Mas, A. Servera, J. Clar, Ll. Grimalt, J.A. Tomás, J. Mulet, R. Comino i M.A. Benítez.

Figuren com a entrenadors: Ll. Sastre i J. Paniza i com a president delegat J. Muñoz Ferragut.

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Futbol d'empreses

El Tropical, un principi irregular

Pep Lluís García i Biel Panisa, president i vicepresident del R. Tropical.

Benjamins

VI Torneig del C.I.M.

Quintana.

I com a novetat enguany estrenarem una categoria (Benjamins) i aquests sí que són els més petits del nostre futbol llucmajorer i també els més joves en l'edat que permet la reglamentació practicar el futbol.

Hem de dir que aquests al.lots són entrenats pels

germans Morell i que figuren en el torneig que patrocina el Consell Insular de Mallorca en el grup de Manacor juntament amb el Son Servera, Campos, Avanç, Montuiri, Porreres, Escolar, Porto Cristo, Cardessar, Ses Salines, Barracar Atc., Espanya, Algaida, Moli Nou i Sant Joan.

FOTO CLAR
Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFIQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

EQUIPS I RESULTATS.

Data: 12-09: Recreatiu Mae - Tropical. 2-3 Gols: Miquel Jaume (2), Villena.

Data: 19-09: Tropical - Jotul Bar Mercant 1-1; Gols: Mateu Roig.

Data 26-09: Tropical - Cicles Marin (1-4); Gols: Miquel Jaume.

Data: 03-10: Portes Sanz - Tropical (1-0)

Data: 10-10: Tropical - Tot Esport (2-1); Gols: A. Ginard, M. Jaume.

Data: 17-10: Oli Caimari - Tropical (4-2); Gols: J. Manresa, M. Jaume.

Data: 24-10: Tropical - Veterans Sta. Maria (0-0).

Data: 31-10: Bayer - Tropical (0-5); Gols: Villena, Alejandro, López, Mayol i Roig.

Com es pot comprovar en el quadre de resultats, enguany el Tropical té una trajectòria bastant irregular. Una trajectòria que, essent inferior a la d'altres anys, ve motivada per l'augment de qualitat dels equips

participants. Actualment el futbol competitiu empresarial ha sofert una reestructuració de jugadors més joves, salvant algunes excepcions, que no estan disposats al sacrifici que representen els entrenaments setmanals i s'estimen més l'ambient del futbol amateur i empresarial. Així les coses, no hem de pensar que el Restaurant Tropical tenguí pitjor equip, sinó que millor s'ha de creure que, com hem apuntat abans, els altres equips s'han anat conformant amb elements cada vegada més joves i per tant físicament, més ben preparats, donant així al futbol d'empresa, una qualitat que a l'inici, no tenia.

Quant a golejadors, encapçala la llista en Miquel Jaume, amb cinc gols, seguit d'en Mateu Roig i E. Villena, amb dos.

Jaume.

Concurs de caça amb
ca eivissenc

Dijous dia 15 d'octubre es va celebrar, amb motiu de les Fires, i com és ve fent cada any, el concurs de caça amb ca eivissenc.

En aquesta modalitat de caça, el concursant no pot dur escopeta i són els cans els qui han de fer tota la feina.

Tan sols cinc foren les parelles que s'apuntaren per concursar, i cada parella va a caçar dins un vedat particular que prèviament escull. El resultat final fou: en primer lloc quedà la parella formada per

Clar-Nadal amb 35 conills de trobats i 20 d'agafats; els següents ies parelles formades per Oliver-Vidal amb 25 de trobats i 15 d'agafats, Llopis-Roca amb 16 trobats i 12 d'agafats, i Aulet-Munar amb 23 de trobats i 10 d'agafats.

Els conills agafats que en total foren 69 varen ser repartits entre la Residència de Vells de Llucmajor, les monges del Sagrat Cor, les monges de la Caritat, i les monges que hi ha a S'Arenal.

Maderas
Ramon, S.A.

ALMACEN Y OFICINAS:

Ctra. Llucmajor-Porreres, Km. 1

Teléfono 66 08 37

LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:

Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05

MANACOR

Bàsquet Lluçmajor

Després d'un final de temporada passat un poc dessabador, l'equip senior de bàsquet de Lluçmajor ha començat un altre cop la lliga amb els ànims renovats. L'equip ha sofert els canvis propis de cada any, essent el més significatiu el canvi de l'entrenador. En Xisco Bonnin s'ha estimat més les feines de directiu deixant la seva tasca al nou entrenador Alejandro Segura. També hi ha hagut variacions a la plantilla: s'han incorporats com a nous jugadors Alejandro Isern provinent del Molinar i Inaki Ona, un pivot de més d'1.90 m. de Pamplona que ha vingut a la nostra illa per motius de feina. Els altres components de la plantilla ja jugaven l'any passat: Alejandro Segura i Sebastià Monserrat de bases, Pep Estelrich d'aler i, Miquel Martí i Toni Llorente de pivots. L'equip es completa amb tres jugadors joves, encara amb edat junior: Baltasar Pons, Xavier Castro i Ginés Gálvez.

Aquest any l'equip del Lluçmajor ha quedat inclòs en el grup A-2 de la categoria senior

Equip Senior masculí.

provincial junt amb els equips de L'Andratx, la Impremta Badia de S'Arenal, el Sta. Maria, L'Ambient del Molinar i l'Espanyol de Palma. Enguany la competició s'ha organitzat de tal manera que els tres primers del grup A-2 junt amb els tres primers del grup A-1 lluitaran a la següent fase pel títol de campió, mentre que els sis

restants jugaran la fase de descens a la categoria B.

Les coses no estan gens fàcils per poder quedar entre els tres primers d'aquesta primera fase, ens ha tocat el grup més difícil ja que hi ha quatre equips amb parelles possibles, només l'Ambient i el Sta. Maria pareixen en principi més fluïdos, encara que val més no confiar-

se.

De moment ja es duu jugada gairebé quasi tota la primera volta de la primera fase amb els següents resultats: Lluçmajor, 70 - Espanyol, 60; Andratx, 72 - Lluçmajor, 70; Lluçmajor, 80 - Sta. Maria, 82; Ambient, 48 - Lluçmajor, 56.

TORNEIG FIRES DE LLUCMAJOR.

Aquest mes també s'ha jugat el quart Torneig Fires de Lluçmajor amb la participació de dos equips de segona divisió: El Patronat i La Glòria junt amb l'equip més fort del grup A-1 de senior provincial: El Perles de Manacor i l'equip local de Lluçmajor. El triomf final va correspondre a l'equip de La Glòria que va derrotar al Patronat en el darrer partit. El Lluçmajor va confirmar les bones esperances posades en ell, derrotant en la lluita pel tercer lloc, en un gran partit, al fort equip de Manacor, que serà sense dubte l'equip a batre aquesta temporada a la categoria senior provincial.

S. Monserrat

Ciclisme

L'equip "Revoltosa" en marxa

J.Q.C.

"No hi ha edat per a l'esport però hi ha un esport per a cada edat" i aquesta frase ve com anell al dit per a aquests esportistes del pedal, de l'equip "REVOLTOSA" de Lluçmajor, els quals cada diumenge devoren quilòmetres per mantenir-se en forma i, a més, practicar un dels esports més recomanables: el ciclisme.

Les sortides en diumenge, com hem dit, tenen el punt de

partida en el Bar Gual, al Carrer de Sa Font cantó amb el C. Príncep a les 8'30 del matí i el programa per a aquest mes de novembre és el següent:

Dia 8: Lluçmajor, Algaida, Santa Eugènia, Biniali (berenar), Sancelles, Pina, Algaida i Lluçmajor, amb un total de 55 kms.

Dia 15: Lluçmajor, Campos, Felanitx, Castell de Santueri (berenar), Felanitx, Porreres i Lluçmajor, amb un total de 67

kms.

Hem de destacar que "Tallers Austin Rover" obsequiarà els participants locals amb bicicleta que estiguin inscrits abans del 13 de novembre, en el bar Gual el telèfon del qual és 66 09 37, amb un bocí de coca i un tassó de vi.

Dia 29: Lluçmajor, Campos, Santanyi (berenar), Es Llombards, Ses Salines, i Lluçmajor amb 63 kms. de recorregut.

Dia 6 de desembre: Lluçmajor, Porreres, Vilafraça (berenar), Sant Joan, Algaida i Lluçmajor, amb un total de 56 kms.

Finalment hem de dir que totes aquestes sortides s'efectuaran a unes velocitats de 20 a 25 kms/h i estau convidats tots els qui vulgueu participar.

• • • •

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES DE
NAIXEMENT

Plaça Espanya, 46 Tel. 66 18 59
Lluçmajor

SANEAMIENTO
CALEFACCION

Gabriel Oliver

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Entre noltros

NAIXEMENTS:

- Joan Baptiste Lara Bagur, fill de Joan i Margalida, nasqué el 5/10.
- Joan Carles Romero Cardona, fill de Joan i Joana, nasqué el 5/10.
- Guillem Vidal Gelabert, fill d'Antoni i Maria, nasqué el 3/10.
- Catalina Sacares García, filla de Miquel i Fina, nasqué el 4/10.
- M. Coloma Fullana Carbonell, filla de Gabriel i Antònia, nasqué el 18/10.
- M. del Mar Nieto Garcías, filla de Pere i Esperança, nasqué el 23/10.
- Iolanda Morcilla Llinàs, filla de Tomàs i Antònia, nasqué el 16/10.
- Francisca Puigserver Vaquer, filla de Pere i Antònia, nasqué el 24/10.
- Pere Antoni Figuerola Millan, fill d'Antoni i M. Esther, nasqué el 23/10.
- Francisca Bauzá Puigserver, filla d'Antoni i Catalina, nasqué el 23/10.
- Emilia Gelabert Roca, filla de Bartomeu i Amèlia, nasqué el 26/10.

MATRIMONIS:

- Antoni Fernandez Sanchez i Rosa Maria Bustamante Beteta, es casaren a l'església de la Lactància el 3/10.
- Francesc Granados Acosta i Maria Josepa Pedregosa Ruiz, es casaren a la Parròquia de Sant Miquel el 3/10.
- Josep Maria Acosta Bover i Joana Maria Ferrer Company, es casaren a l'església de la Lactància el 19/9.
- Miquel Salvà Garau i Maria Concepció Tomàs Roig, es

casaren a la Parròquia de Sant Miquel el 3/10.

DEFUNCIONS:

- Bartomeu Quetglas Negre, morí el 9/10 als 87 anys.
- Guillem Adrover Grimalt, morí el 14/10 als 79 anys.
- Antònia Obrador Garcías, morí el 18/10 als 84 anys.
- Margalida Gelabert Vidal, morí el 18/10 als 82 anys.
- Joan Vidal Filori, morí el 19/10 als 81 anys.
- Adoració Bueno Muñoz, morí el 24/10 als 92 anys.
- Margalida Vidal Filori, morí el 27/10 als 86 anys.
- Catalina Ferrer Cardell, morí el 30/10 als 84 anys.

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL

Gimnàstica, projecció d'audiovisuals i xerrades
Tot per al benestar psíquic
i físic de l'embarassada

C. Rigo núm. 73 (Llucmajor)
Tel. 66 24 90 (dimarts i dijous horabaixa)
66 17 98 (particular)

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

SERVEI =

FIAT

=

FIAT CROMA

El viaje de placer tiene un
nombre: Fiat Croma.
Y cuatro versiones: 2.000 C.H.T.,
2.000 i.e., 2.000 i.e. Turbo
y Turbo Diesel.
Acérquese al placer de viajar
en su Concesionario Fiat.

FIAT UNO FIRE 45

Para ti que estás a la última,
lo último: el Fire.
Con el motor más avanzado.
Con un 33% menos de piezas
y un 15% menos de consumo.
Ahora, vivir la vida con pasión
no cuesta tanto. Animate.

C/ HISPANITAT, 19 - TEL. 66 06 47 (Llucmajor)

SES AGULLES DES REBOSILLO

PREGÀRIA PER LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Glorificada i enaltida sia, Senyor, la noble llengua que ens heu dat...

Yo no sé lo que pasa aquí desde hace 3 años

ja en fa més...

Glorificada i enaltida, però progressivament

La noble modalitat que ens heu dat

... que es senti pels portals "L'Ave Maria" i pels Camins el "Deu sia alabat"

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

**PEUGEOT
309**

**Això és
una altra
història**

**AGENTE
OFICIAL**

Joan Ramon Cla
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

**BITLLETS DE VAIXELL
I D'AVIÓ**

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

**ANADA I TORNADA
4 PERSONES I EL COTXE
40.900 Ptes.**

TOTS AQUESTS SERVEIS EL S TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

DOLÇ I SALAT

**Agraïm als nostres
clients i públic en
general la gran
acollida que per
les Fires donaren
als nostres
productes.**

.....

*Productes congelats
Pollastres i arengades*

.....

VEGI ELS NOUS VOLKSWAGEN GOLF A:

Rubí Automòviles Lluçmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR

AUTO-ELECTRIC
Barcelonà

Ronda de Ponent, s/n - Pedro A. Mataró, 55
Tel. 66 01 70
LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos:

BOSCH
Automòvil

BOSCH
Herramientas

Calentadores
JUNKERS.

ASUNTO: PLAZOS DE INSTALACION DE TACOGRAFOS EN VEHICULOS QUE TRANSPORTEN
MERCANCIAS NACIONALES NO PELIGROSAS.

La Orden Ministerial de 6-2-84, publicada en el B.O.E. de 10-02-84 establecía la obligatoriedad de uso del tacógrafo en vehículos de transporte de mercancías no peligrosas, así como los plazos de instalación de aparatos de control, según fechas de matriculación.

Posteriormente en fecha 01-01-86, se publica en el B.O.E. la Adhesión a las Comunidades Económicas Europeas, que en su capítulo III de transportes especifica que para los vehículos matriculados en España por primera vez, antes de la adhesión y que efectúen transportes nacionales de pasajeros y de mercancías no peligrosas, la instalación del aparato de control se realizará progresivamente según las siguientes condiciones:

VEHICULOS QUE TRANSPORTAN EN ESPAÑA MERCANCIAS NO PELIGRO SAS:	25 T ≤ PMA	en 1986
	14 T ≤ PMA < 25	en 1987
	6 T ≤ PMA < 14	en 1988
	3,5 T ≤ PMA < 6	en 1989

Los plazos citados en el Instrumento de Adhesión de España a las Comunidades Europeas deben sustituir a los señalados en la Orden Ministerial de 06-02-84, publicada en el B.O.E. de 10-02-84, para los vehículos que aún no hayan instalado el tacógrafo y que seguirán utilizando la libreta individual de control, cuyas características y formas de utilización se especifican en el Real Decreto 1270/84 de 25 de Mayo (B.O.E. de 04-07-84).

En este mismo sentido, la Dirección General de Tráfico ha cursado instrucciones para que los vehículos que cumplan el calendario antes indicado no sean sancionados.

Lo que se comunica a esos Servicios de Industria de la Comunidad Autónoma para su aplicación en las inspecciones técnicas de vehículos.

LA DIRECTORA GENERAL

Palermi